

วารสาร ราชภัฏพระนครวิชาการ

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2567

Vol. 3 No. 2 July - December 2024

ISSN : 2821-9767 (Print) ISSN : 2821-9775 (Online)

PNRU
Academic
Journal

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการ

PNRU Academic Journal

.....

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2567

Vol.3 No.2 July - December 2024

ISSN : 2821-9767 (Print)

ISSN : 2821-9775 (Online)

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

วัตถุประสงค์ของการจัดพิมพ์วารสาร

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการ จัดทำเป็นวารสารราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ) มกราคม - มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิชาการ บทความบริการวิชาการ บทความสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทางวิชาการ และบทความวิจัย โดยขอบเขตของเนื้อหาจะครอบคลุมด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และสหวิทยาการ รวมทั้งผลงานวิชาการที่ใช้ความรู้ในพหุสาขาในการวิเคราะห์
2. เพื่อเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข่าวสาร สารสำคัญ ประสบการณ์การวิจัยแก่นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ

นโยบายการจัดพิมพ์ของวารสาร

1. บทความที่นำเสนอเพื่อขอตีพิมพ์ ต้องเป็นบทความวิชาการ บทความบริการวิชาการ บทความสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทางวิชาการ หรือบทความวิจัย ซึ่งอาจเขียนได้ทั้งภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ
2. บทความที่จะได้รับการตีพิมพ์ต้องเรียนตามรูปแบบของ วารสารราชภัฏพระนครวิชาการ และต้องผ่านกระบวนการพิจารณากลั่นกรองโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องก่อน ทั้งนี้ บทความที่ตีพิมพ์ จะต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยรับการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนหรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น ๆ
3. บทความที่ตีพิมพ์/เผยแพร่ทุกบทความต้องผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากผู้ประเมินบทความ (Peer Reviewer) ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง ไม่น้อยกว่าสามท่านต่อหนึ่งบทความ ซึ่งทั้งผู้ประเมินบทความและผู้แต่งจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน (Double-blind Peer Review) โดยบทความที่ลงตีพิมพ์ได้นั้นจะต้องผ่านความเห็นชอบจากผู้ประเมินทั้งสามท่านหรือสองในสามท่าน

คณะที่ปรึกษา

ดร.วิวัฒน์ ศัลยกำธร

รองศาสตราจารย์คมเพชร ฉัตรศุภกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.เปรี๊ยะ กิจรัตน์ภร

รองศาสตราจารย์ประกาศิต ไสไกร

รองศาสตราจารย์ ดร.อนันตกุล อินทรผดุง

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณพร บุญญาสถิตย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศาสตราจารย์ ดร.โกวิทย์ พวงงาม

รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ อนุรักษวรกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.วรสันต์ บุรณากาญจน์

รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉิรินัง

รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ผลดี

รองศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ เพียรวิวัฒนะกุลชัย

รองศาสตราจารย์ ดร.พชชนัน นิรมิตไชนนนท์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุขชาติ เกษมณี

รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ

รองศาสตราจารย์ ดร.สอวงศรี พรสุวรรณ

รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ศิริวรสกุล

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวุฒิ ขุนทอง

รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์

รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรี กล่อมเมือง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ ประสิทธิ์ผล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรุษ ประดิษฐ์ทรง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวิทย์ กิจเจริญไพบูลย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนท์ณิ ดุลยทวีสิทธิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูณัช รัตนชัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรณฎา แส่นสระ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นุชนาฏ บัวศรี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริษฐ์ กิตติธนาจรจน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณณวิช ทัพภวิมล
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ใจตรง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิกรม มาประณีต
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาทิพย์ พหลภาคย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนะศึก วิเศษชัย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อักษร สวัสดิ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพร ยวงเงิน
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิญญาพัชญ์ ตีบวงษา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธี ทรัพย์ประสพโชค
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวิกานต์ อำนวย
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ซัซสรณ์ รอดยิ้ม
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริยา สมพีช
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณรุ่ง ปภาพลิษฐ์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรหมมา วิหคไพบูลย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประธาน ประจวบโชค
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัลลภมน สิ้นหน่ง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะดา จุลวรรณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบัน บัวขาว
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศนี คุ่มสุวรรณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัสรี ศรีคุณ
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกณจนาท เจริญสุข
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรีย์พร นิพิฐวิทยา
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาดา ศรีใหม่
 อาจารย์ ดร.สุรินทร์ ผลงาม
 อาจารย์ ดร.วฤชา ประจงศักดิ์
 อาจารย์ ดร.เกศนี คุ่มสุวรรณ
 อาจารย์ดาวใจ ดวงมณี

[illegible]

ผู้ประสานงานและเผยแพร่

นางเดือนเพ็ญ สุขทอง	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาวมัทนา เกตุโพธิ์ทอง	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาวนวมมล พลบุญ	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาวศุภราพร เกตุกลม	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาวทัศนีย์ ปิ่นทอง	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นายรัชตะ อนวัชกุล	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นายจักรพันธ์ ก้อนมณี	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาวสุปราณี ชมจุมจัง	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาววารินทร์ แสงสุริศรี	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นายวิรัช หล่อศรีจันทร์	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
นางสาวธนพร ชนาธิปกรณ	สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ติดต่อกองบรรณาธิการ

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

9 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

โทรศัพท์/โทรสาร 0 - 2544 - 8629, 0-2544-8532-34

E-mail: editor_pnruaca@pnru.ac.th

และ https://so07.tci-thaijo.org/index.php/PNRU_ACA/index

กำหนดออก

2 ฉบับ ต่อปี (มกราคม - มิถุนายน และ กรกฎาคม - ธันวาคม)

การเผยแพร่

ผู้ที่สนใจสามารถค้นหาที่ https://so07.tci-thaijo.org/index.php/PNRU_ACA/issue/archive

พิมพ์ที่

หจก. ประยูรสาส์นไทย การพิมพ์

44/132 ถนนกำนันแม้น แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ 0-2802-0377, 0-2802-0379, 08-1566-2540

บทบรรณาธิการ

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการ ได้จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย และแลกเปลี่ยนแนวคิด ความรู้ ความก้าวหน้าใหม่ ด้านมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และสหวิทยาการ รวมทั้งผลงานวิชาการที่ใช้ความรู้ในพหุสาขาในการวิเคราะห์ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ปีที่ 3 กรกฎาคม – ธันวาคม 2567 มีบทความจำนวน 4 เรื่อง โดยบทความทุกเรื่องได้ผ่านการพิจารณา ถ้อยแถลงจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหลายสถาบันการศึกษา กองบรรณาธิการ วารสารราชภัฏพระนครวิชาการจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารฉบับนี้จะเป็นพื้นที่ทางวิชาการ ที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจุดประกายความคิดแก่นักวิจัย นักวิชาการและผู้อ่านทุกท่าน

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน ของวารสารฯ ฉบับนี้ และยินดีรับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณพร บุญญาสถิตย์
บรรณาธิการ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)

ประจำวารสารราชภัฏพระนครวิชาการ

oooooooooooooooooooooooooooo

รองศาสตราจารย์ ดร.อำพล บุตดาสาร

รองศาสตราจารย์ ดร.ไททัศน์ มาลา

รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ ผลดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐดนัย สุภัทรากุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นนท์ณิธิ ดุลยทวีสิทธิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ พูลสวัสดิ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดรณศักดิ์ ตติยะลาภะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ โยธี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริยญา แสนสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงเพชร สมศรี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกญจนนาท เจริญสุข

ดร.พิทักษ์ เผือกมี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยนวมินทราชิราช

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

สารบัญ

หน้า

บทบรรณาธิการ	A
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ (Readers)	B

บทความวิจัย

- การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร..... 1
อุทุมพรณ์ ระฆังทอง และ วชิรินทร์ อินทรพรหม
- แนวคิดการบวชภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย: กรณีศึกษาทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม 15
ศิริสิทธิ์ บุรีศรี จิราภรณ์ สาลิกุล มินตรา เปาป่า เมฆา วิทยา จิตาภา เก่งกลีกรรม
ภูเนตุ จันทร์จิต และ ธนกฤต ไชยบุญ

บทความวิชาการ

- หลักการโอนกรรมสิทธิ์ ของสังหาริมทรัพย์ ตามสัญญาซื้อขาย 27
นิชานันท์ มั่นทิม
- การสอนภาษาจีนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อมิติใหม่แห่งการเรียนรู้..... 35
จิรกร ฐาวีรัตน์

ภาคผนวก

- รายละเอียดเตรียมบทความวารสารราชภัฏพระนครวิชาการ..... 51
- ขั้นตอนการพิจารณาบทความวารสารราชภัฏพระนครวิชาการ..... 56
- รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏพระนครวิชาการ 57
- จริยธรรมในการตีพิมพ์ 63

บทความวิจัย

การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

IMPLEMENTATION OF THE STATE WELFARE CARD POLICY BY BANGKHEN DISTRICT OFFICE, BANGKOK

อุทุมพรณ์ ระฆังทอง* และ วชิรินทร์ อินทรพรหม
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Autumporn Rakungthong* and Watcharin Intaprom
Master of Public Administration, Program in Public Administrations, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phranakhon Rajabhat university, Bangkok, Thailand

*E-mail: autumaoy2562@gmail.com

Received: 2023-05-08

Revised: 2024-11-17

Accepted: 2024-12-18

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนเขตบางเขน จำนวน 352 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางเขน และประธานชุมชนในพื้นที่ จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

ผลการวิจัย 1) ด้านประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ พบว่า โครงการฯ มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน สามารถสร้างประโยชน์และส่งเสริมการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐานได้จริง 2) ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ พบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์และมาตรฐานชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ มีงบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการฯ และหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการฯ มีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ 3) แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์โครงการฯ การตรวจสอบคุณสมบัติ

กลุ่มเป้าหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่อง รวมถึงประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้โครงการฯ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ สามารถสร้างเสริมประชาชนให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน บรรลุตามยุทธศาสตร์ชาติ คือประเทศไทยมีความมั่นคง ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ การเพิ่มประสิทธิภาพ บัณฑิตสวัสดิการแห่งรัฐ

ABSTRACT

The objective of this research is to study: the effectiveness of the implementation of state welfare card policy, the factors affecting the implementation of state welfare card policy, and the strategies to improve the effectiveness of the implementation of the state welfare card policy by the Bangkok District Office. This is a mixed-methods research study conducted with a sample group consisting of 352 people from the Bangkok District and key informants were director, officers of Bangkok District Office. and community leaders in the area totaling 14 people. The research tools were interviews and questionnaires.

Research results 1) Effectiveness of implementing the state welfare card policy, it was found that the project is aligned with the needs of the people. 2) As regards the factors affecting the implementation of the state welfare card policy, It was found that the project has clear aims and standards that can be implemented to achieve the goal and has continuous budget support throughout the project; officer have knowledge and understanding of the project, and the responsible agencies have effective coordination and information exchange. 3) Strategies to improve the effectiveness of the implementation of the state welfare card policy include promoting the project, strictly assessing the qualifications of low-income earners, and continuously implementing the policy such as providing the vocational training and conducting assessments. Therefore, the project is able to help low-income earners to have a stability, prosperity, sustainability, achievement of the national strategy, namely the nation's stability and people's well-being.

Keywords: Underground Lottery Gambling, Causes, Consequences

บทนำ

ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด 19) และมาตรการการควบคุมการแพร่ระบาดที่เข้มงวด ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงัก แม้จะได้รับการสนับสนุนการกระตุ้นการใช้จ่ายผ่านแอปพลิเคชันเป๋าตัง (โครงการคนละครึ่ง, เราเที่ยวด้วยกัน) แต่อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยยังมีภาวะหดตัวร้อยละ 4.2 ในปี 2561 ร้อยละ 2.3 ในปี 2562 และติดลบร้อยละ 6.1

ในปี 2563 (Bank of Thailand, 2022) นโยบายสำคัญในการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล คือ โครงการประชารัฐสวัสดิการ ในระยะที่ 1 ได้ช่วยเหลือโดยการให้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐเพื่อลดค่าครองชีพทั้งการซื้อสินค้าจากร้านธงฟ้าประชารัฐและการเดินทาง ระยะที่ 2 ได้เพิ่มมาตรการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ โดยจ่ายเงินสำหรับซื้อสินค้ากับร้านธงฟ้าประชารัฐและร้านค้าที่ร่วมโครงการ ส่วนลดค่าก๊าซหุงต้ม ค่าโดยสารรถ บขส. ค่าโดยสารรถไฟ ค่าโดยสารรถไฟฟ้า (MRT/BTS/ARL) และขสมก. วงเงินดังกล่าวไม่สามารถกดเป็นเงินสดได้ และไม่สะสมในเดือนถัดไป โดยกำหนดให้หน่วยงานรัฐ เช่น สำนักงานคลังจังหวัด ธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร ดำเนินการรับลงทะเบียนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐและมอบบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้ผู้ที่มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ แต่ในการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติเกิดปัญหาและอุปสรรคหลายประการ เช่น ผู้ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐมีคุณสมบัติไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ ร้านค้าที่ร่วมโครงการอยู่ไกลจากที่พักอาศัย เครื่องรับบัตรสวัสดิการในร้านค้ามีปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีข้อกังวลว่าอาจมีการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการเอกชนบางรายที่เข้าร่วมโครงการและเป็นการกีดกันร้านค้าของผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ประกอบการในท้องถิ่นไม่ให้ร่วมขายสินค้า

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ โดยได้กำหนดพื้นที่ศึกษาเป็นสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ด้วยเห็นว่าเขตบางเขนมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น และประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้น้อย ทำให้ผู้ที่ใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นประชากรที่มีความหลากหลาย เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐว่าสามารถดำเนินการได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือไม่ รวมถึงการศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ และแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

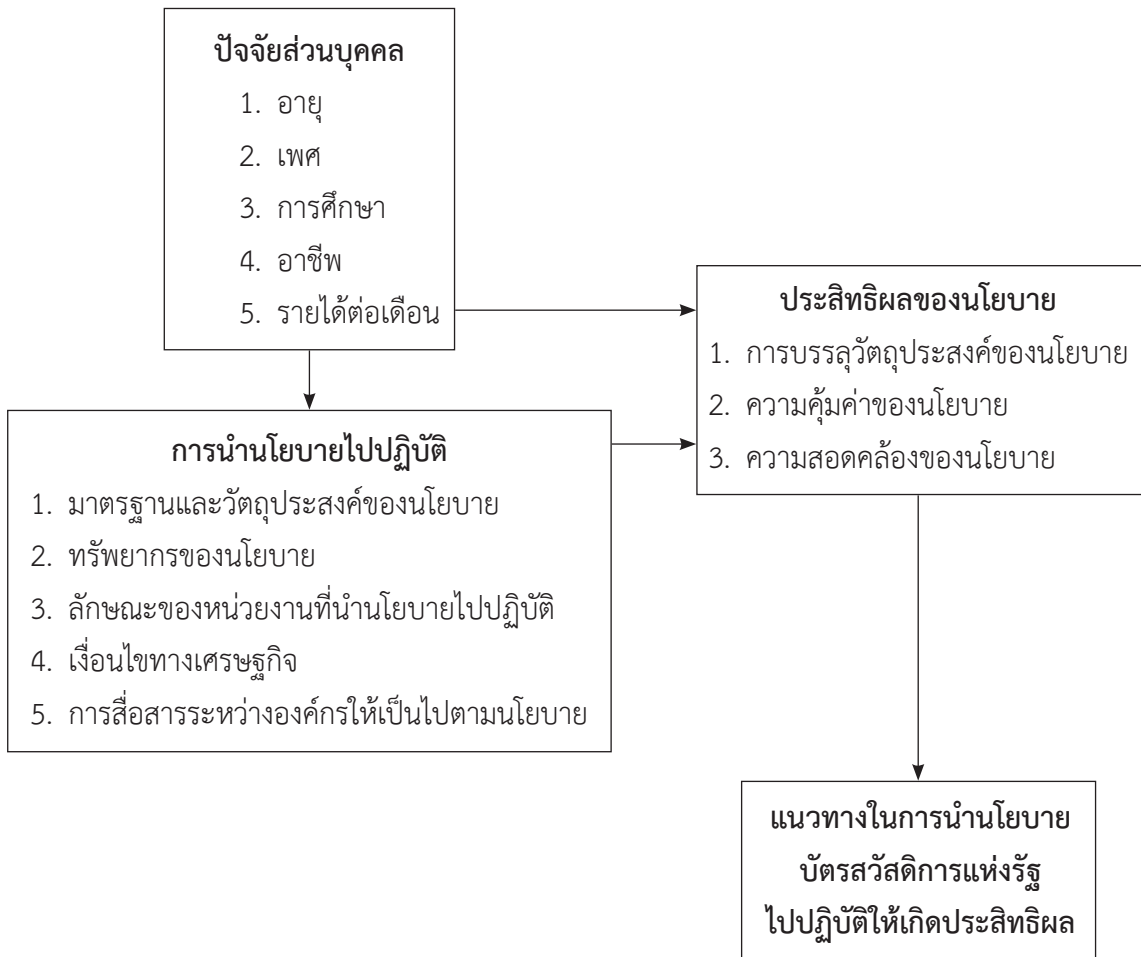
วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) ประสิทธิภาพของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร
- 3) แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

กรอบแนวความคิดการวิจัย การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เกิดจากการทบทวนวรรณกรรม โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

และแนวคิด ทฤษฎีประสิทธิผลนโยบาย รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสังเคราะห์ตัวแปรเพื่อกำหนดเป็นตัวแปรย่อยปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ตัวแปรอิสระ) และประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติการแห่งรัฐไปปฏิบัติ (ตัวแปรตาม) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย/ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมุ่งเน้นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือ แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ และนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและข้อมูลจาก

ผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของสำนักงานเขตบางเขน และปัจจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติส่งผลต่อประสิทธิผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐของสำนักงานเขตบางเขน เพื่อเป็นแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

2. ขอบเขตด้านข้อมูล

2.1 ขอบเขตพื้นที่การวิจัย คือ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

2.2 ขอบเขตด้านประชากร คือ ผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2,984 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 352 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการเขตบางเขน ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางเขน จำนวน 2 คน หัวหน้าฝ่ายพัฒนาชุมชน ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 3 คน ประธานชุมชนในพื้นที่สำนักงานเขต จำนวน 7 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 14 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา

ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 - กรกฎาคม 2565

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โครงการฯ ส่งเสริมการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น ค่าครองชีพ ค่าเดินทาง ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ ส่งเสริมการฝึกทักษะอาชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ ส่งเสริมการมีงานทำให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.39$ อยู่ในระดับปานกลาง 2) ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย พบว่า ผลการดำเนินโครงการฯ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้มีรายได้น้อย สร้างความพึงพอใจของประชาชน ผลการดำเนินโครงการฯ คุ้มค่ากับงบประมาณที่รัฐบาลจ่าย โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.57$ อยู่ในระดับมาก 3) ด้านความสอดคล้องของนโยบาย พบว่า นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน สอดคล้องกับสถานการณ์โลกปัจจุบัน เช่น โรคโควิด 19 ราคาน้ำมัน ราคาสินค้า และสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 12 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.60$ อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ส่งเสริมช่องทางการทำงานและช่วยเหลือให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และโครงการฯ มีมาตรฐานชัดเจน ที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.65$ อยู่ในระดับมาก 2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่า โครงการฯ มีงบประมาณสนับสนุนประชาชนอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการและเพียงพอในการปฏิบัติตามนโยบาย รวมถึงมีอุปกรณ์

และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพียงพอในการดำเนินงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.53$ อยู่ในระดับมาก

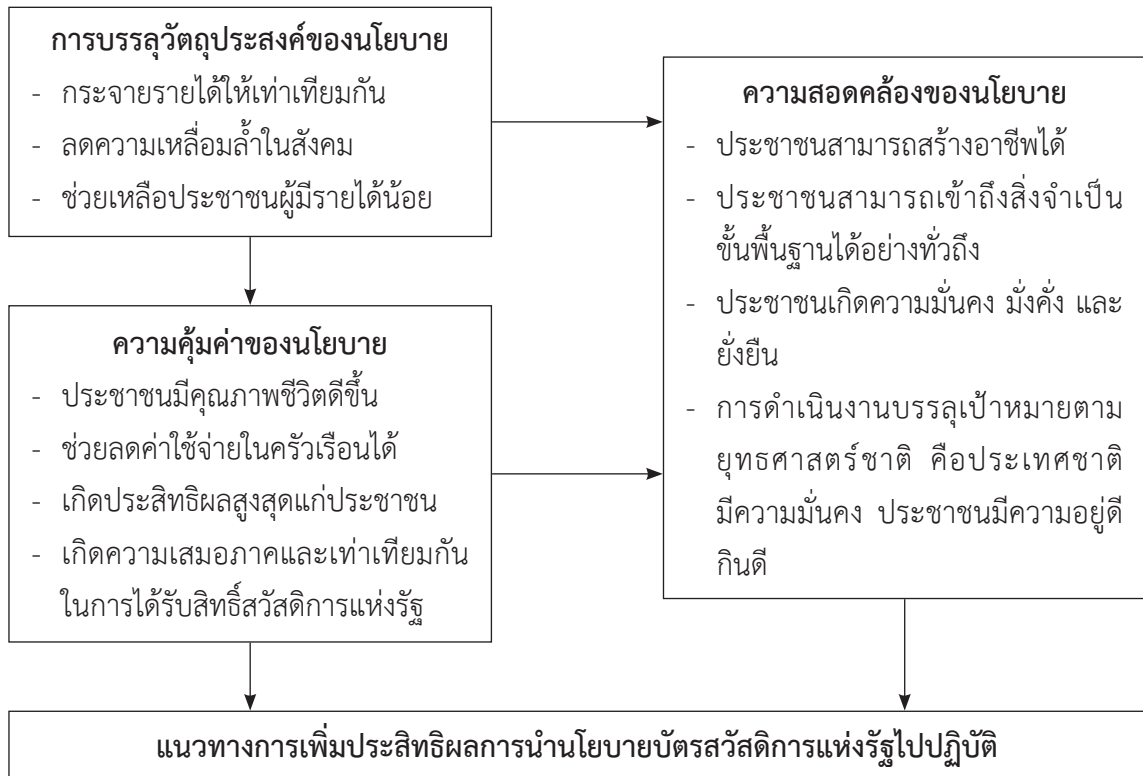
3) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจในโครงการฯ การจัดสรรเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสม ลักษณะและขนาดของหน่วยงานที่จะนำนโยบายไปใช้มีความเหมาะสมปฏิบัติ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.51$ อยู่ในระดับมาก

4) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ พบว่า สภาพเศรษฐกิจของประเทศ ค่าครองชีพและภาวะการมีงานทำส่งผลต่อโครงการฯ โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.72$ อยู่ในระดับมาก

5) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย พบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติงานโครงการฯ มีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการเผยแพร่ข้อมูลรายละเอียดโครงการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรับทราบอย่างทั่วถึง เช่น ผู้มีรายได้น้อย ร้านค้าที่ร่วมโครงการ หน่วยงานรับลงทะเบียน และกระทรวงการคลังมีการจัดอบรมวิธีการดำเนินงานของหน่วยปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจน โดยมีค่าเฉลี่ย $X = 3.48$ อยู่ในระดับมาก

3. แนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ปรากฏข้อมูลดังนี้ 1) การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้มีรายได้ต่ำให้ถูกต้องและรัดกุมเป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐอย่างทั่วถึง และบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย ที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยการเพิ่มโอกาสและการสร้างเกราะเพื่อลดแรงกระแทกจากปัจจัยภายนอกให้กับ **ครัวเรือน** 2) ความคุ้มค่าของนโยบาย สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการสร้างและส่งเสริมการมีงานทำ ด้วยการฝึกอบรมด้านอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีรายได้ ส่งเสริมการศึกษาให้กับประชาชน และส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบที่ง่ายขึ้น ให้เกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันให้มากขึ้น ทำให้ผลการดำเนินโครงการฯ สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า สร้างประโยชน์ให้กับกลุ่มเป้าหมาย เกิดความพึงพอใจในนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และมีการกระตุ้นให้เกิดการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตลดช่องว่างของความยากจนและสร้างแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน 3) ความสอดคล้องของนโยบายโครงการฯ เป็นนโยบายสาธารณะที่ช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้ต่ำ และยังเป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจในทางอ้อม เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการสังคมอย่างทั่วถึง

จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและรวบรวมจากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปเป็นแผนภาพแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ควรมีการดำเนินการ ดังนี้ภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แนวทางการเพิ่มประสิทธิผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการนำผลการวิจัยที่ค้นพบข้อเท็จจริงแล้วนำมาอภิปรายผลที่สนับสนุนด้วยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ ส่งเสริมการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เช่น ค่าครองชีพ ค่าเดินทาง ให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำให้มีความอยู่ดีกินดี โดยมุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมพร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างอาชีพเพื่อยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kesuwan (2008) กล่าวว่า กระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติครอบคลุมระหว่างหน่วยงานของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของนโยบาย เพื่อนำแนวทางความรู้ที่ได้ไปเป็นบทเรียนในการดำเนินการนโยบายให้ประสบผลสำเร็จ และสอดคล้องกับ Secretariat of the Prime Minister (2018) มีนโยบายว่า รัฐให้สวัสดิการแก่

ผู้มีรายได้น้อยเพื่อช่วยเหลือทางการเงิน และให้สวัสดิการแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายขั้นพื้นฐานในครัวเรือน เป็นค่าครองชีพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ

2) ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า ผลการดำเนินโครงการฯ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐาน และช่วยลดค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เป็นการยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน เพื่อให้นโยบายประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ Secretariat of the Prime Minister (2018) ที่มีมาตรการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐโดยมุ่งเน้นให้ความช่วยเหลือหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐหรือผู้มีรายได้น้อย โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหา ตามความต้องการ และให้คำแนะนำ แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐตามความจำเป็นอย่างรอบด้านโดยมุ่งสร้างโอกาสใน 4 มิติ ได้แก่ การทำงาน การฝึกอบรมอาชีพและการศึกษา การเข้าถึงสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับแนวคิดของ Hill and Hupe (2002) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จตามเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายคือการแก้ไขปัญหากลุ่มเป้าหมายได้สำเร็จและแสดงให้เห็นว่ามีการใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่ากับความต้องการของประชาชน และทำให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี

3) ด้านความสอดคล้องของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า นโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน เป็นนโยบายที่ช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่มีสิทธิได้รับประโยชน์จากบัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน เน้นการช่วยเหลือในการลดภาระค่าครองชีพแก่ผู้มีรายได้น้อยผ่านวงเงินสวัสดิการเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kesuwan (2008) กล่าวไว้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการที่อยู่ระหว่างการก่อรูปนโยบายและผลลัพธ์ ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้และขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ผลประโยชน์ทรัพยากร การได้รับความสนับสนุนจากปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Pressman and Wildavsky (1973) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นการดำเนินงานให้สำเร็จจุลวง บรรลุเป้าหมาย เต็มเต็มให้ครบถ้วน ก่อให้เกิดผลผลิต เพื่อให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ จะต้องมีความหมายและวิธีการเพื่อให้นโยบายประสบผลสำเร็จและประชาชนเกิดความพึงพอใจ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน ประกอบด้วย 5 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ 1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้มีรายได้น้อย และมีมาตรฐานชัดเจนที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Hill and Hupe (2002) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงานและโครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข และสอดคล้องกับแนวคิดของ Chantarasorn (2008) กล่าวว่า มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จะต้องมีความสอดคล้องกับความเป็นจริง เป็นตัวแปรที่สำคัญในกระบวนการ

สื่อสารระหว่างองค์กรและผู้ปฏิบัติ เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย และให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการตามที่ต้องการและบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า โครงการฯ มีงบประมาณสนับสนุนประชาชนอย่างต่อเนื่องตลอดโครงการ สามารถเป็นสวัสดิการที่ให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีพและเพิ่มศักยภาพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ลดภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Robert (1977) กล่าวว่า การใช้จ่ายทรัพยากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายรวมถึง งบประมาณ เวลา และบุคลากร ตลอดจนเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่จำเป็นต่าง ๆ เพราะทุกสังคมล้วนมีทรัพยากรจำกัด ดังนั้นการใช้ทรัพยากรที่ถูกต้อง จึงต้องจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการ รวมทั้งกลยุทธ์ในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสอดคล้องกับแนวคิดของ Nimpanich (2011) กล่าวว่า ทรัพยากรของนโยบาย คือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหาร นโยบาย โดยจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐาน ทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่กำหนดไว้ในแผนงานและโครงการ ที่เป็นตัวเร่งให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จากผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจในโครงการฯ มีการอบรมอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ก่อนเริ่มโครงการ มีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายของนโยบาย มีการกระจายหน่วยงานที่รับลงทะเบียนอย่างทั่วถึงและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chantrasorn (2008) กล่าวว่า ลักษณะขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติมี 2 องค์ประกอบ คือ ลักษณะของโครงสร้างอย่างเป็นทางการขององค์กร และลักษณะอย่างไม่เป็นทางการของบุคลากรในองค์กร ประกอบด้วย ปริมาณและความสามารถของบุคลากร ระดับของการควบคุมที่เป็นลำดับขั้นในการตัดสินใจและการจัดการทรัพยากร

4) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาพบว่า สภาพเศรษฐกิจของประเทศส่งผลต่อโครงการฯ เป็นการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Chantrasorn (2008) กล่าวว่า เงื่อนไขทางเศรษฐกิจเป็นตัวสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรงและเป็นปัจจัยสำคัญต่อกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม มักมีผลต่อองค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งส่งผลต่อความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้ปฏิบัติด้วย และมีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง บางครั้งสภาวะทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองก็มีผลกระทบอย่างมากต่อความสามารถของท้องถิ่นในการให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบต่าง ๆ และต่อความตั้งใจของผู้ปฏิบัติด้วย

5) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย จากผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติงานโครงการสวัสดิการแห่งรัฐมีการประสานงานแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องให้ประชาชนในชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารได้ถูกต้อง และควรมีการกำหนดวัน เวลา สถานที่ลงทะเบียนให้ชัดเจน ด้วยการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ

เงื่อนไข ขั้นตอนของการได้รับสิทธิ และการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐให้ประชาชนได้รับรู้เข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Nimpanich (2011) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในทุกลำดับชั้น เนื่องจากการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนอยู่แล้ว การสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีกระบวนการสื่อสารที่ชัดเจน การสื่อสารที่ดีต้องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. แนวทางการพัฒนาการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น จากผลการวิจัยมีดังนี้

1) ประสิทธิภาพของการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ของสำนักงานเขตบางเขน มีทั้งหมด 3 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ (1) ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า มุ่งหาวิธีการแก้ปัญหาความยากจนผ่านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงระบบสวัสดิการและการให้บริการขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมและมีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม เพื่อลดช่องว่างของความยากจน เกิดการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันให้มากขึ้น เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ngamsub (2019) จากผลการวิจัยพบว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น อยู่ดีกินดีมากขึ้น ทำให้ประชาชนมีหลักประกันทางด้านรายจ่ายที่ดีโดยไม่ต้องนำเงินเก็บส่วนตัวออกมาใช้จ่าย (2) ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย พบว่า การช่วยเหลือในการลดภาระค่าครองชีพผ่านเงินสวัสดิการจากรัฐเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย ทำให้การช่วยเหลือจากภาครัฐตรงกลุ่มเป้าหมาย เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ngamsub (2019) จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่พึงพอใจกับโครงการของรัฐบาลมาก เพราะช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวได้มาก ในการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐไม่พบปัญหาหรือขัดแย้งใด ๆ เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้มีเครื่องอุปโภค บริโภค วัสดุนครวเรือน ลดรายจ่ายในส่วนเครื่องอุปโภค บริโภค ประเภทเครื่องครัว เครื่องปรุงรสต่าง ๆ ได้มาก อีกทั้งยังช่วยให้มีเงินเก็บ และ (3) ด้านความสอดคล้องของนโยบาย พบว่า การช่วยเหลือลดภาระค่าครองชีพแก่ผู้มีรายได้น้อย ทั้งค่าสินค้า อุปโภคบริโภคที่จำเป็น ค่าก๊าซหุงต้ม ซึ่งส่วนใหญ่แล้วประชาชนที่ได้รับบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นประชาชนที่มีรายได้ที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้ประชาชนที่มีความเดือดร้อนจริง ๆ ได้รับการช่วยเหลือและได้บรรเทาความเดือดร้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Uesap (2020) พบว่า โครงการฯ เป็นระบบบริหารจัดการที่มีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และเป็นระบบบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้กรอบของบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนผ่านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ โดยใช้ฐานข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้มีรายได้น้อย ในระยะแรกการให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 2 ด้าน คือการลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน และการลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เพื่อให้การแก้ไขปัญหาหรือการให้ความช่วยเหลือสามารถทำได้โดยตรงจุดและตรงตามความจำเป็น

ของประชาชน และสอดคล้องกับ Secretariat of the Prime Minister (2018) มีนโยบายว่า โครงการฯ มีมาตรการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยที่มาลงทะเบียนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไว้ ซึ่งถือเป็นผู้มีรายได้น้อยกว่าเส้นความยากจน รัฐบาลจะจ่ายเงินเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ โดยรัฐบาลจะทยอยจ่ายให้เป็นงวดเพื่อนำไปใช้สำหรับการดำรงชีพ แต่จะไม่ใช้วิธีการจ่ายเป็นเงินก้อน เพราะเกรงว่าจะนำเงินที่ได้รับไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือย โดยจะต้องแสดงรายได้ที่แท้จริง เนื่องจากรัฐบาลจ่ายเงินให้ผู้มีรายได้น้อยแต่ละคนไม่เท่ากัน จะมีเงื่อนไขที่สำคัญว่าผู้ที่ได้รับเงินไปแล้วต้องปรับปรุงประสิทธิภาพของตัวเอง พัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อหารายได้ให้มากขึ้น และหลุดพ้นจากความยากจนได้ในอนาคต

2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตบางเขน มีทั้งหมด 5 ด้าน อภิปรายผลได้ดังนี้ คือ (1) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โครงการฯ มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยให้ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ของรัฐบาล ช่วยแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ช่วยให้เข้าถึงปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ เช่น ค่าสาธารณูปโภค ค่าเดินทาง และมีมาตรฐานการดำเนินงานที่สามารถนำไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายได้ (2) ด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่า เป็นโครงการที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ผู้มีรายได้น้อยใน 4 มิติ ได้แก่ การมีงานทำ การฝึกอบรมและการศึกษา การเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบ และการเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย (3) ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า หน่วยงานจัดให้มีฐานข้อมูลของประชาชนผู้มีรายได้น้อยซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเพื่อใช้ในการจัดสวัสดิการ การกำกับดูแล การบริหารจัดการและการประเมินผลการดำเนินการได้อย่างเหมาะสม (4) ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ พบว่า โครงการฯ ช่วยให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบและเข้าถึงสิ่งจำเป็นพื้นฐาน การให้ความช่วยเหลือผ่านบัตรสวัสดิการแห่งรัฐเป็นการจัดสรรงบประมาณโดยตรงไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเศรษฐกิจฐานรากคือประชาชนผู้มีรายได้น้อย สอดคล้องกับแนวคิดของ Sabatier and Mazmanian (1980) กล่าวว่า การตัดสินใจกำหนดให้หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติต้องคำนึงถึงข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะส่งผลต่อการกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบาย สภาวะเศรษฐกิจ สังคมและความรุนแรงของปัญหาที่ทำให้เกิดอุปสรรคในการบรรลุความสำเร็จของการปฏิบัติงาน หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติจึงสำคัญต่อความสำเร็จของนโยบาย และ (5) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรให้เป็นไปตามนโยบาย พบว่า มีการจัดอบรมเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานให้กับหน่วยปฏิบัติงานให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจน และสามารถนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเข้ารับสิทธิการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้รายละเอียดของโครงการฯ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ Thamrongthanyawong (2009) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการสื่อสารข้อมูลเพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีประสิทธิภาพ ผู้ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารไปสู่ผู้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม ถ้าการสื่อสารมีความชัดเจน ครบถ้วน สมบูรณ์ก็จะทำให้ผู้ปฏิบัติสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Nimpanich (2011) กล่าวว่า วัตถุประสงค์

และมาตรฐานของนโยบาย มีผลกระทบทางอ้อมต่อผลการนำนโยบายไปปฏิบัติผ่านการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ปฏิบัติจะปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องนั้นขึ้นอยู่กับความรู้ในวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายด้วย ทรัพยากรก็มีผลต่อการสื่อสารและการบังคับใช้กิจกรรม เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ การช่วยเหลือในแง่ของหลักการ นโยบายที่มีงบประมาณมากมักได้รับการยอมรับและนำไปสู่การปฏิบัติด้วยดี รวมทั้งส่งผลต่อการตอบสนองของผู้ปฏิบัติด้วย สามารถส่งผลให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ Meter and Horn (1975) กล่าวว่า 1) มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย คือ ปัจจัยที่กำหนดรายละเอียดของเป้าหมายของนโยบาย การวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้มีความรู้ความเข้าใจใช้อำนาจอย่างเหมาะสมเพื่อให้ผู้ปฏิบัติดำเนินการตามที่ต้องการ 2) ทรัพยากรของนโยบาย คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบายต้องมีเป้าหมายวัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่เป็นมาตรฐานที่จำเป็นต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติด้วยทรัพยากร รวมถึงส่งเสริมทั้งปวงที่กำหนดไว้ในแผนงานและโครงการ ที่เป็นตัวเร่งให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 3) การสื่อสาร การนำนโยบายไปปฏิบัติต้องอาศัยการสื่อสารของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไปยังหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง เนื่องจากการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการสร้างข้อมูลข่าวสาร การสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีกระบวนการสื่อสารที่ชัดเจน 4) ลักษณะของหน่วยงานหรือองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ลักษณะของโครงสร้างอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยลักษณะของหน่วยงานที่ส่งผลต่อสมรรถนะของการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย จำนวนและความสามารถของบุคลากร และ 5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ มีผลสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นปัจจัยสำคัญในฐานะสภาพแวดล้อมของผลผลิตนโยบาย ซึ่งกระทบต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์

จากการวิจัยเรื่อง การนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ให้เกิดประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กำหนดนโยบายที่สอดคล้องกับความจำเป็น ความต้องการของประชาชนที่แท้จริง เพื่อเพิ่มโอกาสการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุ้มค่า

1.2 กำหนดหน้าที่และอำนาจให้หน่วยงานที่สามารถบริการและอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมและทั่วถึงยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 ด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ โครงการฯ ส่งเสริมการจ้างงานให้แก่ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ไม่มีงานทำ ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้มีรายได้น้อยให้ครอบคลุมทั่วถึง และสำรวจความต้องการจ้างงานทำของกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้มีรายได้นั้นได้รับประโยชน์จากโครงการฯ และสามารถช่วยเหลือตนเองด้านอาชีพได้ต่อเนื่อง ทำให้สามารถแก้ปัญหาการดำรงชีพของประชาชนได้อย่างยั่งยืน

2.2 ด้านความคุ้มค่าของนโยบาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ ผลของโครงการฯ มีความคุ้มค่ากับงบประมาณที่รัฐบาลจ่าย ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน ควรจัดทำรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ภาครัฐมีข้อมูลประกอบการกำหนดนโยบายสาธารณะอื่น ๆ ที่มีความคุ้มค่ายิ่งขึ้น

2.3 ด้านความสอดคล้องของนโยบาย โดยภาพรวมข้อที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ นโยบาย บัตรสวัสดิการแห่งรัฐสอดคล้องกับแผนพัฒนาประเทศฉบับที่ 12 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ดังนั้น สำนักงานเขตบางเขน ควรมีการประสานความร่วมมือกับประชาชนชุมชนในการรวบรวมข้อมูลและประเมินผลโครงการฯ เกี่ยวกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหา ตรงกับความต้องการให้มากที่สุด เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

3.1 การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา การประเมินผลการนำนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐไปปฏิบัติของสำนักงานเขตอื่น ๆ ที่ใกล้เคียงเพื่อเปรียบเทียบแนวทางการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

3.2 การศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษา การบูรณาการบัตรสวัสดิการแห่งรัฐกับการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน เช่น กองทุนหมู่บ้าน เศรษฐกิจพอเพียง การจัดตั้งรัฐวิสาหกิจชุมชน

REFERENCES

- Bank of Thailand. (2020). **Thai economic conditions report 2020**. Retrieved from <https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/EconomicConditions/AnnualReport/AnnualReport/AannualReport2563.pdf>. [2022, 31 Jan.]
- Chantrasorn, W. (2008). **Policy implementation**. Bangkok: Graphic format (Thailand). (In Thai)
- Hill & Hupe. (2002). **Implementing public policy: Governance in theory and practice**. London: SAGE Press.
- Kesuwan, R. (2008). **Policy implementation**. Bangkok: Baphit Printing. (In Thai)

- Ngamsub, S. (2019). **A study of the use of the state welfare card of the people in Nang Rong district Buriram Province.** (Master of Public Administration Thesis) Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima. (In Thai)
- Nimpanich, C. (2011). **Implementation of policies into practice. Perspectives in political science, politics and public administration and case studies of Thailand.** Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai)
- Pressman, J. L. & Wildavsky, A. (1973). **Implementation** (2nd ed). California: University of California.
- Robert, S. (1977). The five-million dollar misunderstanding: A perspective on state government-university interorganisational conflicts. **Administrative science quarterly**, 22(9), 108.
- Sabatier, P. A. & Mazmanian, D. A. (1980). The implementation of public policy: A framework of analysis. **Policy studies journal**, 8(special issue). 538-550.
- Secretariat of the Prime Minister (2018). Innovative state welfare measures to solve the problem of poverty. **Journal of the Secretariat of the Thai Prime Minister Khu Fah.** (In Thai)
- Thamrongthanyawong, S. (2009). **Public policy: concepts, analysis and process** (11th ed.). Bangkok: Semadham Publishing House. (In Thai)
- Uesap, W. (2020). **The state welfare card project and quality of life development for low-income people in Uttaradit province.** (Master's Degree in Public Administration Thesis) Ramkhamhaeng University. Bangkok. (In Thai)
- Van Meter, D. S. & Van Horn, C. E. (1975). The policy implementation process: A conceptual framework. **Administration and Society**, 9(46), 4.

แนวคิดการบวชภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย: กรณีศึกษาทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม

THE CONCEPT OF ORDINATION OF THERAVADA NUNS IN THAI SOCIETY:
A CASE STUDY OF SONGTHAMKALYANI BHIKKHUNI
MONASTERY BHIKKHUNI MONASTERY

ศิริสิทธิ์ บุริศรี* จิราภรณ์ สาลิกุล มินตรา เปาป่า เมฆา วิทยา จิตาภา เก่งกสิกรรม
ภูเนตุ จันทร์จิต และ ธนภุต ไชยบุญ
สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Sirasit Burisri*, Jiraporn Salikun, Mintra Paopa, Maka Wittaya, Jidapa Kengkasikam,
Phunet Chanjit and Thanakrit Chaiboon
Department of Social Studies, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chandrakasem Rajabhat University

*E-mail: sirasit.b63@chandra.ac.th

Received: 2024-05-20

Revised: 2024-12-27

Accepted: 2024-12-27

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนานิกายเถรวาท และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนาเถรวาทในสังคมไทย งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มภิกษุณี กลุ่มภิกษุ และกลุ่มอาจารย์/นักวิชาการ

ผลการศึกษาเอกสารพบว่า 1) สิทธิสตรีตามแนวทางการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนา เป็นการมองเห็นความสามารถของผู้หญิงในการพัฒนาตนเองโดยสามารถบรรลุธรรมขั้นต่าง ๆ ได้ พระพุทธองค์จึงทรงประทานการบวชให้ 2) สิทธิสตรีตามแนวคิดการบวชภิกษุณีในสังคมไทย ได้มองเห็นศักยภาพของผู้หญิงที่ไม่ได้ต่างจากผู้ชาย สามารถเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนาได้ดังเช่น พระภิกษุสงฆ์ทั่วไปได้เช่นกัน จึงมีการเรียกร้องสิทธิธรรมในการบวชเกิดขึ้น 3) สิทธิสตรีตามแนวคิดสตรีนิยม เป็นการผลักดันตนเองออกจากระบบความเชื่อเดิม ๆ ผลักดันตนเองอยู่ในสังคมมาอยู่ในโลกสาธารณะ ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า แนวทางการดำเนินกิจกรรมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรี เพื่อการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนาเถรวาทในสังคมไทย กิจกรรมที่ควรนำมา

ดำเนินการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิทางการบวชเป็นภิกษุณีในสังคมไทย ดังนี้ 1) กิจกรรมการสร้างพื้นที่ทางสังคมให้กับภิกษุณี และ 2) กิจกรรมการอบรมให้ความรู้การอบรมให้ความรู้ เป็นสิ่งที่สำคัญมาก โดยเฉพาะ นักบวชในพระพุทธศาสนา ซึ่งภิกษุสงฆ์ส่วนใหญ่ก็จะนำความรู้ทางธรรมมาสอนญาติโยม เพื่อนำมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: แนวคิด ภิกษุณี กิจกรรม

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the concept of women's rights to ordain as nuns in Theravada Buddhism and 2) to study the guidelines for carrying out activities in the movement calling for women's rights to ordain as nuns in Buddhism. Theravada religion in Thai society. This research is qualitative research. By studying documents and in-depth interviews with key informants, including a group of nuns, a group of monks, and a group of teachers/academics.

The results of the document study found that: 1) Women's rights according to the guidelines for ordination as nuns in Buddhism. It was a vision of women's ability to develop themselves and be able to achieve various levels of Dhamma. Therefore, the Buddha granted ordination to them. 2) Women's rights according to the concept of ordination of nuns in Thai society. Seeing the potential of women that are no different from men They can come and act as the successors of Buddhism like other monks as well. Therefore there was a demand for religious rights in ordination. 3) Women's rights according to the concept of feminism. It is about pushing yourself out of your old belief system, pushing yourself to live in society and into the public world. The results of the study from in-depth interviews found that Guidelines for carrying out activities in the women's rights movement for ordination as nuns in Theravada Buddhism in Thai society Activities that should be carried out in Movement demanding the right to ordain as a nun in Thai society as follows: 1) Activities to create social space for nuns and 2) Training activities to provide knowledge, training to provide knowledge. It is very important, especially for Buddhist monks. Most monks will bring their religious knowledge to teach to their kith and kin in order to apply it in their daily lives.

Keywords: Concept, Bhikkhuni, Activity

บทนำ

ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีประชากรส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนา และได้รับอิทธิพลทางพุทธศาสนาทั้งด้านคติความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิตของคนในสังคมไทยส่วนใหญ่ล้วนมีวัฒนธรรมทางพุทธศาสนาเข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินชีวิต ดังนั้นคนไทยจึงให้ความสำคัญการทําบำรุงพระพุทธศาสนาให้ตั้งมั่น แต่ต้องอาศัยกลุ่มชนที่นับถือพระพุทธศาสนา หรือเรียกว่าพุทธบริษัททั้ง 4 ซึ่งแบ่งเป็น 4 พวก คือ ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก และอุบาสิกา (ทองย้อย แสงสินชัย.2557) ที่จะเป็บุคคลสำคัญในการขับเคลื่อนพระพุทธศาสนาให้สามารถดำรงอยู่ในความตั้งมั่น และอยู่รอดปลอดภัย ซึ่งในพระไตรปิฎกได้กล่าวถึงพระสูตรมหาปริณิพานสูตรในพระสุตตันตปิฎก เล่มที่ 10 (ทีฆนิกาย มหาวรรค) ได้กล่าวถึงพุทธปณิธาน 4 ซึ่งมีการกล่าวถึงคุณสมบัติของ พุทธบริษัท ซึ่งสรุปใจความสำคัญได้ว่า “ตราบใดที่ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา ยังไม่ปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ไม่ปฏิบัติชอบ ไม่ประพฤติธรรม พระองค์จะไม่ปรินิพพาน” แสดงให้เห็นว่าพุทธบริษัทนั้นสำคัญต่อการดำรงอยู่ของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างมาก แต่ทว่าในสังคมไทยยังขาดพุทธบริษัทอีกหนึ่งสิ่งไป นั่นคือ “ภิกษุณี”

ของภิกษุณีที่อยู่ในบทเรียน แต่กลับมีส่วนน้อยนักที่จะได้รับรู้ถึงการมีอยู่ของภิกษุณีในสังคมไทย นั้นเป็นภิกษุณีในสังคมไทยนั้นยังถือได้ว่าเป็นที่รู้จักกันเป็นรูปธรรม แต่จะรับรู้ได้ในรูปแบบที่เป็นนามธรรม โดยอาจจะได้รับรู้ผ่านการเรียนการสอนในรายวิชาพระพุทธศาสนา ว่าพุทธบริษัทนั้นจะต้องประกอบด้วย ภิกษุ ภิกษุณี อุบาสก อุบาสิกา หรือเรื่องราวเพราะว่าในบริบทสังคมไทยนั้นยังไม่มีกรยอมรับเรื่องการบวชภิกษุณีในสังคมไทยอย่างถูกต้อง ในสมัยพุทธกาลมีการกำเนิดขึ้นของภิกษุณีหลังกำเนิดภิกษุในเวลา 5 ปี โดยการริเริ่มของพระนางมหาปชาบดีโคตมี พระนางนางของพระพุทธเจ้า ซึ่งบริบทสังคมสมัยนั้นสังคมอินเดียเป็นสังคมพราหมณ์ไม่สนับสนุนให้ผู้หญิงออกบวช (กุลวีร์ ประภาพรพิพัฒน์.2548: 5) แต่พระนางทรงมีพระทัยแน่วแนในการเลือกใช้ชีวิตในเพศบรรพชิต ส่วนสังคมไทยในอดีตนั้นมีการเคลื่อนไหวในการบวชภิกษุณีเกิดขึ้น โดยการกอบกู้สิทธิธรรมสตรีของ “นรินทรกัลิง” ซึ่งนรินทรกัลิงเห็นว่าการเข้าถึงหลักธรรมของเพศชายและหญิงยังไม่มีวามเสมอภาค และยังไม่มืใครต่อสู้เรียกร้องในประเด็นนี้ จึงสนับสนุนบุตรสาวสองคน และผู้สนใจบวชเป็นสามเณรี และมีการตั้ง “วัตรนารีวงศ์” (ศักดินา ฉัตรกุล ณ อยุธยา. 2536:56-59) ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวภิกษุณีได้เริ่มต้นขึ้นครั้งแรก

ซึ่งโดยการต่อมาภิกษุณีในช่วงละลอกที่ 2 ซึ่งเกิดจากการรื้อฟื้นโดยนางวรรมย์ กบิลสิงห์ได้มีการบวชสามเณรีขึ้นในช่วง พ.ศ.2499 โดยท่านเจ้าคุณพระพรหมมุนี (ผิน สุวโจ) รองเจ้าอาวาสวัดบรมนิเวศวิหารเป็น อุปชาจารย์ ซึ่งต่อมาได้มีการบวชภิกษุณีที่ได้หวนโดยการบวชของภิกษุณีวรรมย์ กบิลสิงห์ได้รับการบวชจากฝ่ายมหายาน คณะสงฆ์ไทยไม่ได้มีท่าทียอมรับและก็ได้ปฏิเสธ สาเหตุเพราะบวชคนละนิกายส่วนต่อมาในละลอกที่ 3 เริ่มโดยนางฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์ นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนาเมื่อบวชแล้วมีฉายาว่า ธัมมนันทา โดยอุปสมบทภิกษุณีที่ประเทศศรีลังกา และกลายเป็นจุดเริ่มต้นของการรื้อฟื้นภิกษุณีอย่างแท้จริง และเกิดการมีผลกระทบเป็นวงกว้างในสังคมทั้งด้านการไม่ยอมรับการบวชของสตรี เนื่องจากกรอบสังคมไทยมีค่านิยมทางพุทธศาสนาที่มองว่าสตรีเพศเป็นผู้ก่อกิเลสให้แก่บุรุษ ซึ่งจากการศึกษาพบว่า

มีการผลักดันสิทธิสตรีให้เข้าถึงด้านการบวชที่มากขึ้น โดยการอ้างถึงการบวชภิกษุณีตามสตรีนิยม (วารุณี ภูริสินสิทธิ์. 2545: 10) หรือการอ้างความชอบธรรมการอุปสมบทตามหลักสิทธิมนุษยชน และการอ้างตามสิทธิในการบรรลุลิทธิของสตรีว่าสตรีมีสิทธิในการบรรลุลิทธิได้เทียบเท่ากับชาย

จากการศึกษา พบว่า การเคลื่อนไหวในการเรียกร้องสิทธิทางการบวชนั้นมีมาอย่างเรื่อย ๆ ตั้งแต่อดีตจนกระทั่งปัจจุบันนี้การเคลื่อนไหวสิทธิสตรีกับการบวชยังคงมีอยู่ แต่ได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้เข้ากับยุคสมัยซึ่งอาจจะพบได้จากงานเขียนวิจัย หนังสือ หรือบทความวิชาการ ตลอดจนออกมาให้ความรู้เกี่ยวกับการมีอยู่ของภิกษุณี แม้กระนั้นสถานะภาพของนักบวชก็เป็นที่ยอมรับได้ในวงแคบ ๆ เท่านั้น เพราะสังคมไทยยังถือว่าภิกษุณีในสายเถรวาทนั้นได้หมดสิ้นลงไปแล้ว จึงไม่มีการบวชภิกษุณีขึ้นมาใหม่ได้จนทำให้สังคมไทยไม่รับรองสถานภาพทางกฎหมายของภิกษุณี จากการศึกษาวิจัยยังพบว่ามีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับภิกษุณีเป็นจำนวนมากแต่โดยมากจะอยู่รูปแบบสถานภาพทางสังคมของภิกษุณี ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในการหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนาเพื่อศึกษาหาแนวทางในประเด็น การเรียกร้องสิทธิทางการบวชภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย เพื่อใช้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาความรู้ในด้านพระพุทธศาสนาในสังคมไทย ได้รับมุมมองต่อการเรียกร้องสิทธิการบวชเป็นภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทยผ่านแนวคิดสตรีนิยม แนวคิดการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนา และแนวคิดการบวชภิกษุณีในสังคมไทย เพื่อที่จะได้มาซึ่งแนวทางการดำเนินกิจกรรมในเรียกร้องสิทธิการบวชภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในพระพุทธศานานิกายเถรวาท
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนาเถรวาทในสังคมไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ จึงไม่มีการคำนวณขนาดของประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการเลือกสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง โดยงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ดังนี้

- 1) กลุ่มภิกษุณี ภายในวัตรทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม ตำบลพระประโทน อำเภอมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 1 รูป
- 2) กลุ่มพระภิกษุ รวมทั้งหมดจำนวน 2 รูป
- 3) นักวิชาการ ได้แก่ อาจารย์/นักวิชาการ รวมทั้งหมด จำนวน 2 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเนื้อหาแนวคิดที่เกี่ยวข้องในเกี่ยวกับความหมายและนิยามของภิกษุณี แนวคิดสตรีนิยม แนวคิดเรื่องการบวชในพระพุทธศาสนา แนวคิดการบวชภิกษุณีในสังคมไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำมาใช้กำหนดรูปแบบการวิจัยในการกำหนดคำถามสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูล

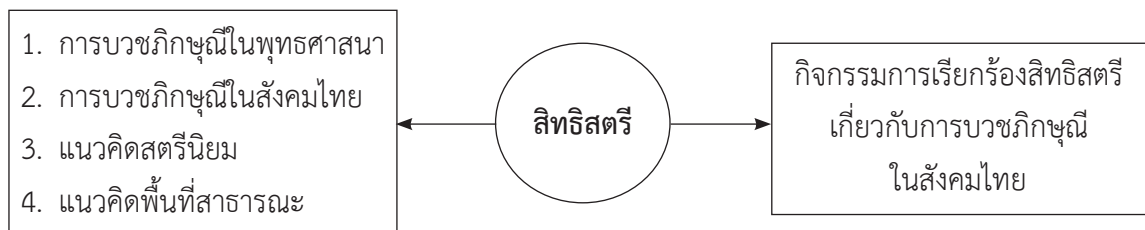
3. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการทำวิจัย 10 เดือน (เดือนกุมภาพันธ์ 2566 ถึง เดือนพฤศจิกายน 2566)

4. ขอบเขตด้านสถานที่

- 1) หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
- 2) ทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอารามตำบลพระประโทน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ข้อมูลและมุมมองต่อการบวชเป็นภิกษุณีภายใต้แนวคิดแนวคิดเรื่องการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนา แนวคิดสตรีนิยม และแนวคิดการบวชภิกษุณีในสังคมไทย
2. ได้แนวทางการเรียกร้องสิทธิสตรี ภายใต้กระบวนการเรียกร้องการบวชเป็นภิกษุณีในสังคมไทย

วิธีการดำเนินวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเรื่อง “แนวคิดการบวชของภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย: กรณีศึกษาทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม” เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ มีขั้นตอนในการดำเนินการดังต่อไปนี้

กำหนดพื้นที่วิจัย

- 1) หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
- 2) พระบรมมหาราชวัง พิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว กรุงเทพมหานคร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพในการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ความเที่ยงตรงของข้อมูล และผู้ให้ข้อมูลต้องเป็นผู้ที่มีความเหมาะสม ผู้วิจัยได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่ม ดังนี้

- 1) กลุ่มภิกษุณี ภายในวัดพระบรมมหาราชวัง กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 รูป
- 2) กลุ่มพระภิกษุ รวมทั้งหมด จำนวน 2 รูป
- 3) กลุ่มนักวิชาการ อาจารย์/นักวิชาการผู้มีความรู้ทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งหมด จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสังเคราะห์เอกสาร ศึกษาข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. 2471 ประกาศคำสั่ง พระไตรปิฎกแปลภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยใช้คำถามกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเหมือนกันทุกกลุ่ม จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภิกษุณี/สามเณรี กลุ่มพระสงฆ์ และกลุ่มนักวิชาการ โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น ส่วน ได้แก่

วิธีการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเท็จจริงและเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินกิจกรรม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาจากเอกสาร ตำรา พระไตรปิฎกฉบับแปลภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาพิจารณาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ และให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษานำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยนำแบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น พร้อมแนบบันทึกรวบรวม ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิจัย โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งหมด 3 ท่าน

2) นำแบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบ แล้วนำมาหาคำดัชนีความสอดคล้องวัตถุประสงค์ ซึ่งได้ใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบดังนี้ +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา และ -1 คะแนน เมื่อข้อนั้นมีเนื้อหาไม่สอดคล้องวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

3) เมื่อได้รับแบบประเมินเครื่องมือวิจัยแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

4) ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิให้สมบูรณ์ จากนั้นจึงนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยก่อนลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์

5) ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลในการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวความคิดการบวชภิกษุณี โดยศึกษาจากหลักฐานปฐมภูมิ และหลักฐานทุติยภูมิ เอกสาร ตำรา พระไตรปิฎกฉบับแปลภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร และรวบรวมข้อมูลข้อเท็จจริง

2) การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินกิจกรรมโดยการศึกษาเอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มภิกษุณี กลุ่มภิกษุ และกลุ่มอาจารย์/นักวิชาการ การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้การเก็บข้อมูลมีความเที่ยงตรง

การตรวจสอบข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบข้อมูลดังนี้ การตรวจสอบแบบสามเส้า (triangulation) โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารศึกษาข้อมูล จากการวิเคราะห์เอกสาร พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2471 ประกาศคำสั่ง พระไตรปิฎกแปลภาษาไทยฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์เชิงลึก ในเรื่องเดียวกันและนำข้อมูลที่ได้จากแหล่งอื่น ๆ มารวมเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้เป็นข้อมูลสองแหล่ง

คือข้อมูลแบบแรกกับข้อมูลแบบที่สอง และศึกษาหาข้อมูลต่อไปเพื่อให้ได้ข้อมูลแบบที่สาม เพื่อทำการสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยการนำเอาข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาจากการศึกษาเอกสารชั้นปฐมภูมิ เอกสารทุติยภูมิ ตำรา พระไตรปิฎกฉบับแปลภาษาไทย วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการสังเคราะห์ข้อมูล และการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ มาจัดกระทำข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ในลักษณะที่เรียกว่า ตีความข้อสรุป การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ คือ การวิเคราะห์โดยชนิดข้อมูล (Typological Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนานิกายเถรวาท และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนาเถรวาทในสังคมไทย งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 5 ท่าน โดยจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภิกษุณี กลุ่มภิกษุ และกลุ่มอาจารย์/นักวิชาการ โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการศึกษาสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึก นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์รวบรวมสรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนานิกายเถรวาท จากการศึกษาพบว่า 1) ด้านความสามารถในการพัฒนาตนเองตามหลักแนวคิดการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนา ซึ่งได้สร้างได้มีความเท่าเทียมคือสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาในแต่ละด้าน โดยเริ่มต้นจากการสร้างกระบวนการทางการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนาได้ และสามารถบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์เข้าสู่นิพพานได้ตามทัศนะของศาสนาพุทธได้ 2) สิทธิสตรีตามแนวคิดสตรีนิยม ถ้ามองในทางพระพุทธศาสนาทำให้สามารถเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเพศหญิงหรือชาย ก็สามารถเข้าถึงพระศาสนาได้ รวมถึงในด้านสิทธิทางการบวชของผู้ชายที่สามารถบวชและบรรลุธรรมได้ ผู้หญิงก็สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้บรรลุในมรรคผลนิพพานได้เหมือนกับผู้ชายได้เช่นกัน รวมไปถึงการผลักดันตนเองออกจากระบบความเชื่อเดิม ๆ หรือออกจากกรอบความคิดเดิมที่มีอยู่ในสังคมมาอยู่ในโลกสาธารณะ ซึ่งสาธารณะในที่นี้จะเปรียบทางพระพุทธศาสนา ก็คือ การบวช เพราะว่าการบวชถือว่าได้เป็นการพัฒนาศักยภาพของตนหรือศักยภาพของผู้หญิงให้เข้าไปสู่จุดเป้าหมายสูงสุดของชีวิตคือการบรรลุนิพพานได้ 3) สิทธิสตรีตามแนวคิดการบวชภิกษุณีในสังคมไทย ก็เริ่มจากการมองเห็นศักยภาพของผู้หญิงที่ไม่ได้ต่างจากผู้ชายสามารถเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้สืบทอดพระพุทธศาสนาได้ดังเช่นพระภิกษุสงฆ์ทั่วไปได้เช่นกัน

2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธศาสนาเถรวาทในสังคมไทย จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่ควรนำมาดำเนิน

ในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิทางการเมืองของประชาชนเป็นสิทธิในสังคมไทย ดังนี้ 1) กิจกรรมการสร้างพื้นที่ทางสังคมให้กับประชาชน ซึ่งการสร้างพื้นที่ทางสังคมนั้นจะทำให้ประชาชนมีจุดยืนอยู่ในสังคมไทยได้ และเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางมากขึ้น โดยเฉพาะการเริ่มต้นจากการสร้างความเข้าใจให้คนในสังคมได้รับรู้ถึงการมีอยู่ของสิทธิของประชาชน โดยมีแหล่งข้อมูลหลักฐานที่มาของการบวชต้องมีความชัดเจนและน่าเชื่อถือ สามารถตรวจสอบได้ นอกจากนี้ยังสามารถทำให้ประชาชนสามารถปรับตัวอยู่กับคนในสังคมไทยได้ และสามารถร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนได้ กิจกรรมช่วยเหลือสังคม และจิตสาธารณะ เพราะเนื่องจากคนไทยส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงการมีอยู่ของสิทธิ และไม่เคยเห็นมาก่อนดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่คนในสังคมจะไม่รู้จัก ดังนั้น การสร้างพื้นที่ทางสังคมจึงเป็นส่วนสำคัญเป็นอันดับแรก ก่อนที่จะก้าวไปสู่การเรียนรู้เรื่องในกิจกรรมต่อไป 2) กิจกรรมการอบรมให้ความรู้การอบรมให้ความรู้เป็นสิ่งที่สำคัญมากโดยเฉพาะนักบวชในพระพุทธศาสนา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ก็จะนำความรู้ทางธรรมมาสอนญาติโยมเพื่อนำมาปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนในด้านของสิทธิไม่ค่อยได้มีกิจกรรมในการได้ออกเทศนาญาติโยมมากเท่าพระภิกษุ ดังนั้นกิจกรรมการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการมีอยู่ของสิทธิในปัจจุบันนั้นยังง่ายต่อการดำเนินกิจกรรม เนื่องจากมีช่องทางในการดำเนินกิจกรรมได้ง่าย เช่น Facebook, YouTube เป็นช่องทางที่ประชาชนจะสามารถใช้สื่อเหล่านี้ในการในการสอนธรรม เสวนาวิชาการให้ความรู้เผยแพร่ไปยังสื่อออนไลน์ ซึ่งจะเป็นฐานสำคัญในการสร้างพื้นที่ทางสังคมให้ประชาชนเป็นที่รู้จักในวงกว้าง และเริ่มมีฐานที่มั่นคงมากขึ้น พอที่จะสามารถสร้างความมั่นใจให้บุคคลไว้วางใจในสิทธิที่คือพุทธบริษัทของศาสนา

อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แนวคิดของการบวชภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย : กรณีศึกษาทรงธรรมกัลยาณี ภิกษุณีอาราม สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดเกี่ยวกับสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนานิกายเถรวาท จากวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้วยวิธีการศึกษาเอกสาร (Documentary research) ข้อมูลแนวความคิดเกี่ยวกับการบวชภิกษุณีที่มีอยู่ในพระพุทธศาสนาโดยศึกษาจาก ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ ข้อมูลทุติยภูมิ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2471 ประกาศคำสั่ง พระไตรปิฎกแปลภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เอกสาร ตำรา วิทยานิพนธ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้การวิเคราะห์เอกสาร เมื่อศึกษาข้อมูลจากเอกสารดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยพบว่า แนวความคิดในการบวชเป็นภิกษุณีนั้นมีอยู่ 2 แนวทาง คือ แนวทางการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนา และแนวทางการบวชภิกษุณีในสังคมไทย ซึ่งสองแนวทางนี้ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางสำคัญในการศึกษาเพื่อเรียกร้องสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในสังคมไทย ซึ่งจำแนกเป็นแนวทาง ได้แก่ 1) สิทธิสตรีในพระพุทธศาสนา พบว่า ผู้หญิงมีความสามารถและศักยภาพที่จะบรรลุธรรมได้เทียบเท่ากับผู้ชายทุกประการ จึงใช้ประเด็นนี้ในการเรียกร้องสิทธิในการบวช 2) สิทธิสตรีตามแนวทางการบวชภิกษุณีในสังคมไทย พบว่า มีการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีอ้างความสามารถศักยภาพของผู้หญิงตามแนวทางการบวชภิกษุณีในพระพุทธศาสนา เพื่อให้ผู้หญิงได้เข้ามามีส่วนร่วม

ในพระศาสนา ซึ่งได้มีการดำเนินการเป็น 3 ระลอกสำคัญ คือ ครั้งที่ 1 นายรินทร์(กลิง) ภาษิต ครั้งที่ 2 หลวงยาวรมย์ กบิลสิงห์ และครั้งที่ 3 ภายใต้การนำของหลวงแม่ธมมนันทมหาเถรี ซึ่งเป็นภิกษุณีเถรวาทรูปแรกในสังคมไทย โดยทั้ง 3 ระลอกนี้ได้ใช้แนวทางการบวชพระพุทธานุศาสน์เพื่อเน้นย้ำว่าผู้หญิงมีความสามารถเหมือนกับผู้ชายทุกประการ (ชญาภา สีดาพอง, 2557)

สอดคล้องกับสิทธิสตรีตามแนวคิดสตรีนิยม (Feminism) ที่มีการพยายามเรียกร้องให้ผู้หญิงมีโอกาสเท่าเทียมกันในระบบสังคมโดยให้ความสำคัญแก่การเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย และทางการเมือง ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสร้างให้เกิดความเท่าเทียมกัน และผลักดันให้ผู้หญิงมีความเท่าเทียมกับผู้ชายในทุก ๆ ด้าน ซึ่งเห็นทั่วไปในสังคมผู้ชายมักจะมียศตำแหน่งผู้นำ หรือแม้กระทั่งบทบาทในศาสนา กฎหมายก็ค่อนข้างที่จะกำหนดสิทธิให้เฉพาะผู้ชายในการเข้ามาปฏิบัติบทบาทในศาสนา ดังนั้นแนวคิดสตรีนิยมในที่นี้ก็คือ การสนับสนุนการเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อให้ผู้หญิงได้มีโอกาสเข้ามารับใช้ใกล้ชิดพระพุทธานุศาสน์ในฐานะหนึ่งในพุทธบริษัทที่หายไปจากสังคมไทยนั่นก็คือภิกษุณี

2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินกิจกรรมในการเคลื่อนไหวเรียกร้องสิทธิสตรีเพื่อการบวชเป็นภิกษุณีในพระพุทธานุศาสน์เถรวาทในสังคมไทย จากการศึกษาวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบ่งเป็น กลุ่มภิกษุณี กลุ่มภิกษุ และกลุ่มอาจารย์/นักวิชาการ รวมทั้งหมดจำนวน 5 ท่าน จากการศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากข้อมูลสัมภาษณ์ และสรุปเป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินกิจกรรมเรียกร้องสิทธิการบวชภิกษุณีในสังคมไทย ออกเป็น 2 กิจกรรมคือ 1) กิจกรรมการสร้างพื้นที่ทางสังคม และ 2) กิจกรรมการให้ความรู้ ซึ่งแนวทางในการดำเนินกิจกรรมเพื่อเป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนให้เข้าใจ การมีอยู่ของภิกษุณีในสังคมไทยที่ถูกต้องตามธรรมวินัย เพื่อให้ภิกษุณีได้มีพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมการเรียกร้องสิทธิการบวชภิกษุณีในสังคมไทย

ซึ่งกิจกรรมนี้สอดคล้องกับแนวคิดพื้นที่สาธารณะ (Public Sphere) ของ Jurgen Habermas ซึ่งกำหนดว่าพื้นที่สาธารณะจะเป็นพื้นที่ที่ทุกคนได้แต่จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลาของคนหรือกลุ่มคน และความเป็นสาธารณะอาจมีความกว้างในการเปิดเพื่อคนส่วนมาก หรืออาจเป็นของส่วนรวมมากกว่า ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างพื้นที่กิจกรรมในการเรียกร้องสิทธิทางการบวชของภิกษุณีสร้างพื้นที่ทางสังคมให้กับผู้หญิงได้เข้ามาปฏิบัติบทบาทในพระพุทธานุศาสน์ในฐานะนักบวชหญิง ที่จะสามารถสร้างความเท่าเทียมให้กับสังคมไทย และเรียกร้องสิทธิธรรมในการบวชของสตรีตามที่เคยมีการอนุญาตให้สตรีบวชได้ในสมัยพุทธกาล โดยการดำเนินการสร้างกิจกรรมเพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคม และสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้คนในสังคมไทยให้เกิดความเข้าใจเชิงเหตุผลว่าผู้หญิงก็สามารถที่พัฒนาตนเองให้บรรลุธรรมได้เช่นกัน ซึ่งตรงกับแนวคิดพื้นที่สาธารณะของ Jurgen Habermas เห็นว่าการพัฒนาความมีเหตุผลของมนุษยชาตินั้นยังเดินไม่ถึงจุดหมายปลายทางมนุษยชาติจึงจำเป็นต้องก้าวเดินต่อไปด้วยความมีเหตุผล ซึ่งการสร้างพื้นที่ที่จะทำให้ได้รับรู้ถึงจุดยืนหรือพื้นที่ของภิกษุณีในสังคมไทยในปัจจุบันยังยังให้รับรู้ถึงสถานภาพบทบาทของภิกษุณีในสังคมไทยเช่นในงานวิจัยของ วุฒิชัย อ่ำบำรุง (2550) ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทของภิกษุณีในประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพบทบาท

ของภิกษุณีในประเทศไทย และทัศนคติของพุทธศาสนิกชนที่มีต่อสถานภาพและบทบาทของภิกษุณีในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่า สถานภาพบทบาทของภิกษุณีในประเทศไทยยังคงไม่มีความชัดเจนเท่าไรนัก ซึ่งคณะสงฆ์เถรวาทไทยนั้นไม่ยอมรับภิกษุณีให้เข้าสังกัดเถรวาทเนื่องจากมีความเห็นว่ามีไม่ถูกต้องตามธรรมวินัย ส่วนการเคลื่อนไหวในการรื้อฟื้นภิกษุณีพร้อมทั้งสถานภาพบทบาทของภิกษุณีในสังคมไทย ดังนั้นการสร้างพื้นที่ทางสังคมหรือพื้นที่สาธารณะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินกิจกรรม ดังนั้นการใช้พื้นที่สาธารณะจะต้องมีการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะให้ถูกต้องตามหลักการ เพื่อที่จะได้ใช้พื้นที่ในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเน้นการใช้พื้นที่ทางสังคมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำมาดำเนินกิจกรรม ในการเรียกร้องสิทธิสตรีในการบวชเป็นภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

1.1 การศึกษาวิจัยเรื่องแนวความคิดการบวชภิกษุณีในสังคมไทย: กรณีศึกษาทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม ทำให้ทราบว่า ควรสนับสนุนภิกษุณีวัตรทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม ให้มีการดำเนินการจัดกิจกรรมการสร้างพื้นที่ทางสังคมของภิกษุณี เพื่อสร้างความเข้าใจและมีตัวตนของภิกษุณีในสังคมไทย โดยผ่านกิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างวัตรกับชุมชน เพื่อจะเป็นฐานความเข้าใจสำคัญก่อนก้าวสู่การเรียกร้องสิทธิสตรีในการบวชภิกษุณีในสังคมไทย

1.2 ควรสนับสนุนให้ภิกษุณีวัตรทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอารามได้จัดกิจกรรมการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน เพื่อให้ทราบถึงการมีอยู่และยอมรับภิกษุณีในฐานะนักบวชที่ถูกต้องตามธรรมวินัย และสนับสนุนให้ภิกษุณีได้สอนธรรมะแก่ประชาชน ทั้งในวัตรและผ่านสื่อต่าง ๆ เพื่อสร้างให้เกิดข้อคิดและประโยชน์ต่อ การดำเนินชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาข้อคิดเห็นหรือความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อการมีอยู่ของภิกษุณีเถรวาทในสังคมไทยในปัจจุบัน

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางในการแก้ไขข้อกฎหมายของมหาเถรสมาคมในการอนุญาตให้ผู้หญิงสามารถบวชเป็นภิกษุณีในสังคมไทยได้

REFERENCES

- กุลวีร์ ประภาพรพิพัฒน์. (2548). การต่อสู้ของภิกษุณีสงฆ์เถรวาท : จากศรีลังกาสู่ไทย.วารสารพุทธศาสนศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม.
- ชญาภา สีดาฟอง. (2557).บทบาทการพัฒนาสตรีเชิงพุทธ : กรณีศึกษาวัตรทรงธรรมกัลยาณีภิกษุณีอาราม.หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- ชวิตรา ตันติมาลา. (2555). **พื้นที่สาธารณะและการผลิตพื้นที่: ความหมายใหม่ของความสัมพันธ์ทางสังคม**. วารสารบรรณศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 10(1), 93-103.
- ทองย้อย แสงสินชัย. (2557). **พุทธบริษัท**. (ออนไลน์) 2 ตุลาคม 2557.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.(2539). **พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย.
- วารุณี ภูริสินสิทธิ์. (2545). **สตรีนิยม: ขบวนการและแนวคิดทางสังคมแห่งศตวรรษที่ 20**. กรุงเทพฯ:โครงการจัดพิมพ์คปไฟ.
- วุฒิชัย อ่ำบำรุง. (2550). **สถานภาพและบทบาทของภิกษุณีในประเทศไทย.หลักสูตรศิลปศาสตร์** มหาวิทยาลัย. สาขาวิชาพระพุทธศาสนาศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศักดิ์นา ฉัตรกุล ณ อยุธยา. (2536). **ชีวิต, แนวคิด และการต่อสู้ของ “นรินทร์กลิ้ง” หรือ- นรินทร์ภาษิต**. กรุงเทพฯ: งานดี.

oooooooooooooooooooooooo

หลักการโอนกรรมสิทธิ์ ของสังหาริมทรัพย์ ตามสัญญาซื้อขาย

PRINCIPAL OF OWNERSHIP TRANSFER MOVABLE PROPERTY
ACCORDING TO THE SALES CONTRACT

นิชานันท์ มั่นทิม*

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Nichanun Mantim*

Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand

*E-mail: nmantim@gmail.com

Received: 2024-05-24

Revised: 2024-12-23

Accepted: 2024-12-25

บทคัดย่อ

บทความนี้จะทำการศึกษาหลักกฎหมายเกี่ยวกับการโอนกรรมสิทธิ์ของสังหาริมทรัพย์โดยสัญญาซื้อขายในระบบกฎหมายไทย ซึ่งถือหลักการที่ว่ากรรมสิทธิ์ในสังหาริมทรัพย์โอนไปยังผู้ซื้อในขณะทำสัญญา และกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขาย จะโอนไปยังผู้ซื้อตั้งแต่ขณะได้ทำสัญญาซื้อขาย เว้นแต่จะสร้างข้อยกเว้นเป็นอย่างอื่น โดยไม่จำเป็นว่าผู้รับโอนหรือผู้ซื้อจะต้องได้ตัวทรัพย์สินมาไว้ในครอบครองแต่อย่างใด การส่งมอบเป็นเพียงหน้าที่ในการชำระหนี้ของผู้ขาย ไม่เกี่ยวข้องกับผลของการโอนกรรมสิทธิ์หรือทรัพย์สิน

ส่วนกรณีของสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษ คือ เรือมีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ และสัตว์พาหนะ นอกจากนั้นสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษตามระบบกฎหมายไทย เช่น การโอนกรรมสิทธิ์ของเรือ เครื่องบิน และยานยนต์ ถ้ามิได้ทำการจดทะเบียน หากไม่ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนกับเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจแล้ว สัญญาซื้อขายดังกล่าวจะตกเป็นโมฆะ ไม่เกิดผลในทางกฎหมาย และกรรมสิทธิ์จะไม่มี การโอนไปยังผู้ซื้อแต่อย่างใด

คำสำคัญ : การโอนกรรมสิทธิ์ สังหาริมทรัพย์ สัญญาซื้อขาย

ABSTRACT

This article will study the legal principles regarding the transfer of ownership of movable property by sales contract in the Thai legal system. This holds the principle that ownership of movable property transfers to the buyer at the time of making the contract. and ownership of the property sold It will be transferred to the buyer from the moment the sales contract is made. Unless an exception is made otherwise. It is not necessary that the transferee or buyer must have the property in their possession in any way. Delivery is only a duty to satisfy the seller's debt. It is not related to the results of the transfer of ownership or property rights.

As for the case of special types of movable property, that is, boats with a capacity of five tons or more, rafts, and beasts of burden. In addition, special types of movable property sales contracts according to the Thai legal system, such as the transfer of ownership of ships, airplanes, and motor vehicles, If not registered If not made in writing and registered with the authorized official The said sales contract will be void. It has no legal effect. and ownership will not be transferred to the buyer in any way.

Keywords: transfer of ownership, movable property, sales contract

1. ลักษณะสำคัญของสัญญาซื้อขาย

ปพพ. มาตรา 453 บัญญัติไว้ว่า “อันว่าซื้อขายนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ขาย โอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้แก่บุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้ซื้อ และผู้ซื้อตกลงว่าจะใช้ราคา ทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย”

ดังนั้นจากบทบัญญัติข้างต้นสามารถสรุปลักษณะสำคัญของสัญญาซื้อขายไว้ดังนี้

1.1 เป็นนิติกรรมสองฝ่ายและเป็นสัญญาต่างตอบแทน หมายความว่า มีฝ่ายผู้ซื้อกับฝ่ายผู้ขาย แต่ละฝ่ายจะมีก็ได้ และเป็นสัญญาต่างตอบแทนโดยต่างฝ่ายต่างได้รับประโยชน์ตอบแทนซึ่งกันและกัน หรือทั้งสองฝ่ายต่างมีหน้าที่ต้องชำระหนี้ตอบแทนซึ่งกันและกัน (Ratchadaphanathikul, 2015)

1.2 เป็นสัญญาที่ผู้ขายโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อ หมายความว่า การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อเป็นสาระสำคัญของสัญญาซื้อขาย การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นย่อมโอนไปยังผู้ซื้อทันทีเมื่อทำสัญญากันเสร็จสิ้น แม้ผู้ซื้อยังไม่ได้ชำระราคาหรือแม้แต่ตัวทรัพย์สินนั้นยังไม่ได้ส่งมอบแก่ผู้ซื้อก็ตาม (Saengthian, 2015)

1.3 ผู้ซื้อตกลงจะใช้ราคาให้แก่ผู้ขาย หมายความว่า สัญญาซื้อขายจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ซื้อตกลงจะใช้ราคาทรัพย์สินให้แก่ผู้ขาย แม้ว่าราคาค่าทรัพย์สินนั้นยังไม่ได้ชำระก็ตาม

2. ประเภทของสัญญาซื้อขาย

สัญญาซื้อขายสามารถแบ่งได้ 5 ประเภท คือ

2.1 สัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาดหรือสัญญาซื้อขายสำเร็จสมบูรณ์

สัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาดหรือสัญญาซื้อขายสำเร็จสมบูรณ์ หมายถึง สัญญาที่คู่สัญญาแสดงเจตนากันเสร็จสิ้นในทุกเรื่องแล้ว และคู่สัญญาดตกลงกันว่าไม่ต้องมีการทำอะไรเพิ่มเติมต่อไปอีก

ตัวอย่าง นางสาวมีนาตกลงซื้อแหวนทองจากนางสาวฮารุ 1 วง ในราคา 5,000 บาท ซึ่งสัญญาซื้อขายลักษณะนี้จัดเป็นสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาดหรือสัญญาซื้อขายสำเร็จสมบูรณ์

2.2 สัญญาซื้อขายมีเงื่อนไข

ตาม ปพพ. มาตรา 459 บัญญัติไว้ว่า “ถ้าสัญญาซื้อขายมีเงื่อนไข หรือเงื่อนไขบังคับไว้ ทว่าการกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินยังไม่โอนไปจนกว่าการจะได้เป็นไปตามเงื่อนไขหรือถึงกำหนดเวลานั้น”

ดังนั้นสัญญาซื้อขายมีเงื่อนไข หมายถึง สัญญาซื้อขายซึ่งมีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขบังคับไว้ ซึ่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตามสัญญาซื้อขายยังไม่โอนไปจนกว่าจะได้เป็นไปตามเงื่อนไขหรือถึงกำหนดเวลา

ตัวอย่าง นายไมล์ตกลงขายรถจักรยานยนต์ให้แก่นายริกเตอร์ โดยมีเงื่อนไขว่าจะโอนกรรมสิทธิ์ให้นายริกเตอร์ต่อเมื่อนายไมล์ซื้อรถคันใหม่ได้เสียก่อน

2.3 สัญญาซื้อขายมีเงื่อนไขเวลา

สัญญาซื้อขายมีเงื่อนไขเวลา หมายถึง สัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาด ซึ่งคู่สัญญายังไม่อาจทวงถามให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามสัญญาได้ จนกว่าจะถึงเวลาตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

ตัวอย่าง นายไมล์ตกลงขายรถจักรยานยนต์ให้แก่นายริกเตอร์ในราคา 20,000 บาท โดยกำหนดในสัญญาว่าจะชำระเงินในวันส่งมอบ ดังนั้นก่อนวันส่งมอบรถจักรยานยนต์แต่ละฝ่ายไม่สามารถให้อีกฝ่ายหนึ่งโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้

2.4 สัญญาจะซื้อจะขาย

สัญญาจะซื้อจะขาย หมายถึง สัญญาซื้อขายที่กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินยังไม่โอนไปยังผู้ซื้อทันทีในขณะที่ตกลงทำสัญญาซื้อขาย หากจำเป็นต้องทำแบบพิธีอื่นๆ อีก เช่น สัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ หรือสัญญาซื้อขายสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษ ซึ่งต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

2.5 คำมั่นจะซื้อจะขาย (Porjai Asset, 2020)

คำมั่นจะซื้อจะขายนั้น ผู้ให้คำมั่นเป็นผู้ต้องผูกพันในคำมั่นนั้นเพียงฝ่ายเดียว และยังไม่เป็นผลเป็นสัญญาซื้อขาย จนกว่าผู้รับคำมั่นนั้นได้บอกกล่าวความจำนองต่อผู้ให้คำมั่นว่าจะทำการซื้อขายด้วย และถ้าผู้ให้คำมั่นไม่ได้กำหนดเวลาให้ผู้รับคำมั่นบอกกล่าวตอบรับ ผู้ให้คำมั่นจะกำหนดเวลาพอควรเพื่อให้ผู้รับคำมั่นตอบมาเป็นการแน่นอนว่าจะทำการซื้อขายให้เสร็จสิ้นไปหรือไม่ภายในกำหนดเวลานั้นก็ได้ ถ้าผู้รับคำมั่นไม่บอกกล่าวตอบมาภายในกำหนดเวลานั้น คำมั่นจะซื้อจะขายนั้นก็ไม่เป็นผลผูกพัน

ตัวอย่าง นายไมล์ตกลงขายรถจักรยานยนต์ให้นายริกเตอร์ในราคา 20,000 บาท โดยนายริกเตอร์จะต้องตอบรับมาภายในเวลา 20 วัน หากภายใน 20 วันนายริกเตอร์ได้ตอบรับที่จะซื้อรถจักรยานยนต์คันดังกล่าว สัญญาซื้อขายก็จะเกิดขึ้น หรือหากว่าพ้นเวลา 20 วัน นายริกเตอร์ไม่ได้ตอบรับคำมั่นของนายไมล์ที่จะขายรถจักรยานยนต์นั้นก็สิ้นความผูกพัน

3. แบบของสัญญาซื้อขาย

โดยทั่วไปสัญญาซื้อขายเป็นสัญญาที่ไม่มีแบบ จะตกลงกันด้วยวิธีใดก็ได้ เช่น ด้วยวาจา ด้วยกริยาท่าทาง ทางโทรศัพท์ เป็นต้น อย่างไรก็ตามมีทรัพย์สินบางประเภทกฎหมายบัญญัติให้การซื้อขายทรัพย์สิน

ประเภทนั้นต้องทำตามแบบ มิฉะนั้นการซื้อขายทรัพย์สินประเภทนั้นเป็นโมฆะ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 อสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ที่ดินและทรัพย์สินอันติดอยู่กับที่ดิน

3.2 สิ่งหามทรัพย์ชนิดพิเศษ ได้แก่ เรือที่มีระวางตั้งแต่ 5 ตันขึ้นไป ซึ่งรวมทั้งเรือที่มีเครื่องยนต์ และไม่มีเครื่องยนต์ แพที่อยู่อาศัย และสัตว์พาหนะซึ่งได้ทำตัวรูปพรรณแล้ว ตามพระราชบัญญัติสัตว์พาหนะ พ.ศ. 2482 มาตรา 4 และดังกล่าวจะต้องทำตัวพิมพ์รูปพรรณดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 (ตัวรูปพรรณ คือ เอกสารแสดงดำนิรูปพรรณสัณฐานของสัตว์พาหนะ; Meenakasit, 2012)

การทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวนี้ กฎหมายได้กำหนดให้ต้องทำตามแบบ คือ ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หากไม่ได้ทำตามแบบสัญญาซื้อขายจะตกเป็นโมฆะ ซึ่งมีผลทำให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายนั้นไม่โอนไปยังผู้ซื้อ

สำหรับการทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินอื่นนอกจากอสังหาริมทรัพย์และสิ่งหามทรัพย์ชนิดพิเศษ ได้แก่ การทำสัญญาซื้อขายสิ่งหามทรัพย์ทั่วไป การทำสัญญาซื้อขายดังกล่าวไม่ต้องทำตามแบบแต่อย่างใด แต่ถ้าเป็นการซื้อขายสิ่งหามทรัพย์ธรรมดาที่มีราคา 20,000 บาท หรือมากกว่านั้นขึ้นไป กฎหมายบังคับว่าการทำสัญญาซื้อขายดังกล่าวจะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายผู้ต้องรับผิดชอบหรือต้องได้มีการวางมัดจำไว้ หรือได้ชำระหนี้บางส่วนแล้ว จึงจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้ (ปพพ. มาตรา 456 วรรคท้าย) ซึ่งเป็นคนละเรื่องแบบของสัญญาซื้อขาย (Meenakasit, 2012)

4. การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน

ปพพ. มาตรา 458 บัญญัติไว้ว่า “กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ขายนั้น ย่อมโอนไปยังผู้ซื้อตั้งแต่วันที่เมื่อได้ทำสัญญาซื้อขาย”

กรรมสิทธิ์ หมายถึง สิทธิที่แสดงความเป็นเจ้าของ ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินชนิดหนึ่ง ซึ่งในเวลาทำการซื้อขายจะมี 2 สิ่งที่จะโอนไปยังผู้ซื้อ คือ ตัวทรัพย์สิน กับความเป็นเจ้าของทรัพย์สิน (กรรมสิทธิ์) ดังนั้น เมื่อมีการตกลงซื้อขายกัน กรรมสิทธิ์ในตัวทรัพย์สินจะโอนไปยังผู้ซื้อทันทีที่ตกลงทำสัญญาตาม ปพพ. มาตรา 458 ส่วนตัวทรัพย์สินจะทำการส่งมอบตอนไหนก็ได้

ตัวอย่าง นายอะตอมขายรถยนต์เก่าให้นายเท็นในราคา 200,000 บาท เมื่อทั้งคู่ตกลงซื้อขายกันแล้วถือว่าสัญญาซื้อขายเสร็จเด็ดขาดแล้ว กรรมสิทธิ์รถยนต์โอนไปเป็นของนายเท็นทันที แม้นายอะตอมยังไม่ได้ส่งมอบรถยนต์ให้นายเท็น และนายเท็นยังไม่ได้ชำระราคาก็ตาม

ข้อยกเว้น ที่ทำให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินยังไม่โอนไปยังผู้ซื้อทันที ตาม ปพพ. มาตรา 458 มี 3 ประเภท ดังนี้

4.1 สัญญาซื้อขายมีเงื่อนไข กรรมสิทธิ์ทรัพย์สินยังไม่โอนไปจนกว่าจะเป็นไปตามเงื่อนไข (ปพพ. มาตรา 459) หมายความว่า กรรมสิทธิ์ทรัพย์สินจะยังไม่สามารถโอนให้แก่ผู้ซื้อจนกว่าจะเป็นไปตามเงื่อนไข หรือบรรลุซึ่งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา

4.2 สัญญาซื้อขายมีเงื่อนไขเวลา กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินยังไม่โอนให้แก่ผู้ซื้อ จนกว่าจะถึงกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในสัญญาซื้อขาย (ปพพ. มาตรา 459)

4.3 สัญญาซื้อขายทรัพย์สินที่ยังไม่ได้กำหนดตัวไว้แน่นอน กรรมสิทธิ์ยังไม่โอนให้แก่ผู้ซื้อ จนกว่าจะได้ทำการหมายไว้ หรือนับ ชั่ง ตวง วัด คัดเลือก หรือทำโดยวิธีอื่นเพื่อแบ่งตัวทรัพย์สินนั้น ออกเป็นแน่นอนแล้ว กรรมสิทธิ์ที่ขายจึงจะโอนไปยังผู้ซื้อ (ปพพ. มาตรา 460 วรรคหนึ่ง)

ตัวอย่าง นางสาวไธดำ ทำสัญญาซื้อขายข้าวสาร 100 กิโลกรัม จากนางสาวม่านมุก ในขณะที่ตกลงซื้อขายกันนั้น กรรมสิทธิ์ข้าวสารยังไม่โอนไปเป็นของ นางสาวไธดำ จนกว่าจะได้ตวงหรือชั่งข้าวสารได้ 100 กิโลกรัม แยกออกมาแล้ว กรรมสิทธิ์ข้าวสาร 100 กิโลกรัม นั้นจึงจะโอนไปเป็นของ นางสาวไธดำได้

จาก ปพพ. มาตรา 460 วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า “ในการซื้อขายทรัพย์สินซึ่งมิได้กำหนดลงไว้แน่นอนนั้น ท่านว่ากรรมสิทธิ์ยังไม่โอนไปจนกว่าจะได้ หมาย หรือนับ ชั่ง ตวง วัด หรือ คัดเลือก หรือ ทำโดยวิธีอื่น เพื่อให้แบ่งตัวทรัพย์สินนั้นออกเป็นแน่นอนแล้ว”

จากมาตราข้างต้น หมายความว่า สัญญาซื้อขายทรัพย์สินเฉพาะสิ่งนั้นการโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินขึ้นอยู่กับเจตนาของคู่สัญญา หากคู่สัญญาประสงค์จะให้กรรมสิทธิ์โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อใด กรรมสิทธิ์ก็ย่อมโอนไปยังผู้ซื้อเมื่อนั้นตามที่ตกลงกัน แต่หากเป็นการซื้อขายทรัพย์สินเฉพาะสิ่งนั้นจำเป็นจะต้องมีการ หรือนับ ชั่ง ตวง วัด หรือ หรือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้รู้กำหนดราคาทรัพย์สินนั้นแน่นอนถึงจะสามารถโอนกรรมสิทธิ์ไปยังผู้ซื้อได้

5. หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ขาย (Nasuan Subdistrict Administrative Organization, 2023)

ผู้ขายมีหน้าที่และความรับผิดชอบ 3 ประการ คือ

5.1 หน้าที่ในการส่งมอบทรัพย์สิน

หน้าที่ที่สำคัญของผู้ขายคือต้องส่งมอบทรัพย์สินซึ่งขายนั้นให้แก่ผู้ซื้อ (ปพพ. มาตรา 461) และการส่งมอบทรัพย์สินจากทำอย่างไรก็ได้ ซึ่งเป็นผลให้ทรัพย์สินนั้นไปอยู่ในมือของผู้ซื้อ (ปพพ. มาตรา 462) โดยหลักเกณฑ์การส่งมอบมีสาระสำคัญ คือ

5.1.1 การกำหนดเวลาส่งมอบ การส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้ขายนั้น หากสัญญาซื้อขายไม่ได้กำหนดเวลาไว้และจะไม่สามารถอนุมานจากพฤติกรรมอื่นๆ ได้แล้ว ผู้ขายจะต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซื้อโดยพลัน (ปปพ. มาตรา 203 และ 490)

5.1.2 สถานที่ส่งมอบ สถานที่ในการส่งมอบทรัพย์สินนั้นคู่สัญญาจะตกลงกันให้ส่งมอบที่ใดก็ได้แต่ถ้าไม่ได้ตกลงกันไว้กฎหมายได้บัญญัติให้ผู้ขายปฏิบัติดังนี้

- กรณีเป็นทรัพย์สินเฉพาะสิ่ง สถานที่ส่งมอบคือ สถานที่ที่มีทรัพย์สินนั้นอยู่ในเวลาที่ตกลงทำสัญญาซื้อขายกัน (ปปพ. มาตรา 324)

- กรณีเป็นทรัพย์สินไม่ใช่เฉพาะสิ่ง สถานที่ส่งมอบต้องพิจารณาถึงมูลำเนาปัจจุบันของผู้ซื้อ (ปปพ. มาตรา 324)

5.2 ความรับผิดในความชำรุดบกพร่องของทรัพย์สิน

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขายนั้นชำรุดบกพร่องผู้ขายต้องรับผิดชอบ ถึงขนาดทำให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อมราคาหรือเสื่อมความเหมาะสมแก่การใช้ประโยชน์ตามปกติ หรือประโยชน์ที่มุ่งหมายตามสัญญา แม้ว่าผู้ขายรู้อยู่แล้วหรือไม่รู้ถึงความชำรุดบกพร่องมีอยู่ในตัวทรัพย์สินก็ตาม (ปปพ. มาตรา 472 วรรคหนึ่งและสอง)

อย่างไรก็ตาม ใน ปพพ. มาตรา 473 ได้ระบุข้อยกเว้นที่ผู้ขายไม่ต้องรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินนั้น ตามกรณีดังนี้

5.2.1 ถ้าผู้ซื้อได้รู้อยู่แล้ว แต่ในเวลาซื้อขายว่ามีความชำรุดบกพร่อง หรือควรจะได้รู้เช่นนั้น หากได้ใช้ความระมัดระวังอันพึงคาดหมายได้ แต่วิญญูชน

5.2.2 ถ้าความชำรุดบกพร่องนั้น เป็นอันเห็นประจักษ์แล้วในเวลาส่งมอบและผู้ซื้อรับเอาทรัพย์สินนั้นไว้โดยมิได้อัดเอียน

5.2.3 ถ้าทรัพย์สินได้จากการขายทอดตลาด

ทั้งนี้อายุความในการฟ้องร้องคดีเพื่อชำรุดบกพร่องของทรัพย์สิน คือ มีกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้พบเห็นความชำรุดบกพร่องของทรัพย์สินนั้น

5.3 ความรับผิดในการรอนสิทธิ

การรอนสิทธิ หมายถึง การที่มีบุคคลผู้ใดหรือบุคคลภายนอกมารบกวนสิทธิการครอบครองทรัพย์สินของผู้ซื้อโดยปกติสุข อาจจะเป็นเพราะบุคคลภายนอกนั้นมีสิทธิเหนือทรัพย์สินที่ได้ซื้อขายกันนั้นอยู่ในเวลาซื้อขาย เพราะความผิดของผู้ขาย ดังนั้นผู้ขายจะต้องรับผิดชอบ (ปปพ. มาตรา 475)

อย่างไรก็ตามกฎหมายไม่ได้ระบุเรื่องความรับผิดในการรอนสิทธิไว้โดยเฉพาะว่าให้ผู้ขายต้องดำเนินการอย่างไรเมื่อผู้ซื้อถูกรอนสิทธิ ดังนั้นจึงต้องใช้หลักทั่วไปดังนี้

5.3.1 ผู้ขายต้องรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนความเสียหาย (ปปพ. มาตรา 222)

5.3.2 ผู้ขายต้องใช้ราคาทรัพย์สินหากการรอนสิทธิทำให้ผู้ซื้อไม่ได้ทรัพย์สินนั้น

ตัวอย่าง นายธีรซื้อแหวนมาจากนายคินน์ ต่อมานายมาร์ชอ้างว่าแหวนวงนั้น

เป็นของตน โดยนายคินน์ยืมไปจึงไม่มีสิทธิขาย แล้วเอาแหวนวงนั้นคืนจากนายธีร์ ดังนั้นถือว่านายมาร์ช มารบวงสิทธิของนายธีร์ นายคินน์ต้องรับผิดชอบ

6. หน้าที่และสิทธิของผู้ซื้อ

หน้าที่และสิทธิของผู้ซื้อ มี 4 ประการคือ

6.1 ผู้ซื้อที่มีหน้าที่รับมอบทรัพย์สิน

ผู้ซื้อจำเป็นต้องรับมอบทรัพย์สินที่ตนได้รับซื้อไว้ (พพ. มาตรา 486) เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ขายส่งมอบทรัพย์สินน้อยกว่า หรือมากกว่าที่สัญญาไว้ หรือผู้ขายส่งมอบทรัพย์สินมาปนกับทรัพย์สินอย่างอื่นที่ไม่ได้อยู่ในข้อสัญญา (พพ. มาตรา 485 และ 466)

6.2 ผู้ซื้อที่มีหน้าที่ในการชำระราคาทรัพย์สิน

เมื่อผู้ซื้อได้รับมอบทรัพย์สินที่ซื้อแล้ว ผู้ซื้อที่มีหน้าที่ต้องชำระราคาทรัพย์สินให้แก่ผู้ขายตามข้อตกลงที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย (พพ. มาตรา 486) และหากไม่มีราคาที่กำหนดเลยผู้ซื้อจะต้องชำระราคาพอสมควร (พพ. มาตรา 487)

6.3 ผู้ซื้อที่มีสิทธิที่จะยึดหน่วงราคาไว้ มี 2 กรณี คือ

6.3.1 ผู้ซื้อพบเห็นความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สิน ถ้าผู้ซื้อพบเห็นความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินซึ่งตนได้รับซื้อ ผู้ซื้อสามารถที่จะยึดหน่วงราคาไว้ได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เว้นแต่ผู้ขายจะหาประกันที่สมควรให้ได้ (พพ. มาตรา 488)

6.3.2 ผู้ซื้อถูกผู้รับจ้างหรือบุคคลผู้เรียกร้องเอาทรัพย์สินที่ขายนั้นขู่หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าถูกขู่โดยผู้ซื้อชอบที่จะยึดหน่วงราคาไว้ทั้งหมด หรือบางส่วน จนกว่าผู้ขายจะได้บำบัดภัยอันนั้นให้สิ้นไป หรือจนกว่าผู้ขายจะหาประกันที่สมควรให้ได้

ตัวอย่าง ผู้ขายได้นำเงินไปชำระหนี้แล้วหรือจัดหาหลักประกันที่สมควร เช่น นำบุคคลมาค้ำประกัน นำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกัน (พพ. มาตรา 489)

6.4 ผู้ซื้อที่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาซื้อขาย มี 2 กรณี คือ

6.4.1. ถ้าได้มีข้อตกลงกันให้เลิกสัญญาได้เพราะความชำรุดบกพร่อง ผู้ซื้อสิทธิบอกเลิกสัญญาตามหลักเกณฑ์ของการเลิกสัญญา (พพ. มาตรา 386)

6.4.2 แม้จะไม่มีข้อตกลงให้เลิกสัญญา แต่ถ้าหากความชำรุดบกพร่องถึงขนาดเป็นเหตุให้ทรัพย์สินที่ขายเป็นอันไร้ประโยชน์แก่ผู้ซื้อ ผู้ซื้อที่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ (พพ. มาตรา 387)

ทั้งนี้นอกจากผู้ซื้อที่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาแล้ว ยังสามารถเรียกค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องบังคับให้ผู้ขายทำตามสัญญาหากผู้ขายผิดนัด เช่น ไม่ยอมส่งมอบทรัพย์สินที่ขาย หรือผู้ขายไม่ทำการโอนกรรมสิทธิ์ให้ผู้ซื้อตามกำหนดในสัญญา และการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาของผู้ซื้อไม่ตัดสิทธิที่ผู้ซื้อจะเรียกค่าสินไหมทดแทนจากผู้ขาย

บทสรุป

สัญญาซื้อขายเป็นสัญญาประเภทหนึ่งที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ปพพ.) เรียกว่า เอกเทศสัญญา บัญญัติไว้ในบรรพ 3 สัญญาซื้อขายเป็นสัญญาต่างตอบแทน โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องสองฝ่าย คือ ผู้ซื้อและผู้ขาย โดยผู้ซื้อต้องชำระราคา ทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย และผู้ขายต้องโอนกรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อโดยทั่วไปสัญญาซื้อขายเป็นสัญญาที่ไม่มีแบบ จะตกลงกันด้วยวิธีใดก็ได้ อย่างไรก็ตามมีการซื้อขาย อสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษต้องทำตามแบบคือ ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ มิฉะนั้นการซื้อขายทรัพย์สินประเภทนั้นเป็นโมฆะ ผู้ขายมีหน้าที่ส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อ ผู้ขาย ต้องรับผิดชอบในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขายนั้นชำรุดบกพร่องและเกิดการรอนสิทธิ ส่วนหน้าที่ของผู้ซื้อ คือ ต้องรับมอบ ทรัพย์สินและชำระราคาทรัพย์สินที่ซื้อขาย หากผู้ซื้อพบความชำรุดบกพร่องในทรัพย์สินที่ตนซื้อขาย ผู้ซื้อชอบที่จะยึดหน่วงราคาไว้ได้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วน เว้นแต่ผู้ขายจะหาประกันที่สมควรให้ได้ และผู้ซื้อ ยังสามารถเรียกค่าสินไหมทดแทน หรือฟ้องบังคับให้ผู้ขายทำตามสัญญาหากผู้ขายผิดนัด

REFERENCES

- Chet Ratchadaphanathikul et al. (2015). **Principles of business law**. (3rd printing). Nakhon Pathom: Legal, Medical Center, Faculty of Social Sciences and Humanities. Mahidol University
- Meenakasit, T. (2012). **Basic business law** (16th ed.). Bangkok: Thammasat University Press.
- Na Suan Subdistrict Administrative Organization, Si Sawat District, from Kanchanaburi. (2023). **Trading**. <https://www.nasuan.go.th/pages/content/56> [2024, 15 Mar.]
- Porjai Asset. (2020). **Sales contract - law regarding Real estate trading**. <https://www.porjaiassets.com/กฎหมายอสังหาริมทรัพย์/สัญญาซื้อขาย-กฎหมายเกี/?v=3678880a8f79> [2024, 15 Mar.]
- Saengthian, B. (2015). **Business law for management**, Bangkok, Rawittayapat.
- Yensap, P. (2015). **Business law**. (2nd edition). Bangkok: Triple Education.

การสอนภาษาจีนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อมิติใหม่แห่งการเรียนรู้

TEACHING CHINESE USING ONLINE PLATFORMS
FOR A NEW DIMENSION OF LEARNING

จิรกร ฐาวีรัตน์*

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง

Jirakorn Thavirath*

The Secondary Educational Service Area Office Chonburi Rayong

*E-mail: mygpax@gmail.com

Received: 2024-12-10

Revised: 2024-12-27

Accepted: 2024-12-27

บทคัดย่อ

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนได้รับการพัฒนาให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ซึ่งช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียน และแก้ปัญหาด้านหลักสูตร ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน รวมถึงการบริหารจัดการที่พบในระบบการศึกษาแบบดั้งเดิม บทความนี้ศึกษาการนำแพลตฟอร์มออนไลน์มาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีน โดยเน้นการพัฒนาสื่อการสอนให้ทันสมัย เช่น วิดีโอ อินโฟกราฟิก เกมเพื่อการเรียนรู้ และแบบฝึกหัดออนไลน์ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตแอคทีฟ เช่น ห้องเรียนเสมือนจริง และ AI Chatbot นอกจากนี้ ยังมีการใช้กลไกเสริมสร้างแรงจูงใจ เช่น เกมเพื่อการเรียนรู้ (Gamification) ระบบให้รางวัล และกิจกรรมแบบโต้ตอบ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้และกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า การเลือกใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่เหมาะสม จะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งล้วนแล้วมีความสำคัญในการสื่อสารและการเรียนรู้ ทำให้ภาษาจีนมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรมของประเทศไทย โดยเน้นย้ำว่าการเรียนภาษาจีนไม่เพียงช่วยให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับโอกาสทางธุรกิจ การลงทุน และการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่น ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนยุคใหม่ และส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุกที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ภาษาจีน การสอนภาษาจีน แพลตฟอร์มออนไลน์

ABSTRACT

In the digital age where technology plays a significant role in daily life, Chinese language teaching has been developed to be easily accessible through online platforms. This enhances learner engagement and addresses issues related to curriculum, instructors, teaching materials, and management found in traditional education systems. This article examines the use of online platforms as tools for teaching Chinese, focusing on the development of modern teaching materials such as videos, infographics, learning games, and online exercises. It also explores the application of interactive technologies like virtual classrooms and AI chatbots. Additionally, it discusses the use of motivational mechanisms such as gamification, reward systems, and interactive activities, which enhance learning efficiency and stimulate student interest. The study found that the selection of appropriate online platforms significantly impacts the development of students' four language skills: listening, speaking, reading, and writing. Listening, speaking, reading, and writing, all of which play a crucial role in communication and learning, make Chinese language highly significant to Thailand's economy, society, education, and culture. It emphasizes that learning Chinese not only enables effective communication but also prepares for business opportunities, investments, and international cooperation. Online platforms make learning flexible, meet the needs of modern learners, and promote more effective proactive learning.

Keywords : Chinese, Teaching Chinese, Online platforms

บทนำ

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในทุกด้านของชีวิตประจำวัน การศึกษาภาษาต่างประเทศก็เช่นกัน โดยเฉพาะในปัจจุบันที่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้รับความนิยมสูงขึ้น ทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือได้พัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการเรียนภาษาต่างประเทศได้สะดวกมากขึ้น การศึกษาภาษาจีนไม่จำกัดเพียงแค่การเรียนในห้องเรียนหรือสถาบัน แต่ได้ขยายตัวผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ เช่น Facebook TikTok YouTube Instagram เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ในยุคปัจจุบันแพลตฟอร์มออนไลน์ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในฐานะเครื่องมือการสื่อสารที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ในยุคดิจิทัล บทความฉบับนี้บ่งชี้ให้เห็นว่าแพลตฟอร์มออนไลน์สามารถช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้สร้างบัญชีการสอนภาษาต่างประเทศการมีรายได้เสริมจากแพลตฟอร์มออนไลน์ได้

การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สาม มีความท้าทายในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนมีหลายประการ ซึ่งงานวิจัยที่สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาจัดทำเห็นได้ว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านผู้เรียน และด้านบริหารจัดการ (Office of the Education Council, 2016) ปัญหาทั้ง 5 ด้านส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาจีนขาดประสิทธิภาพ เช่น หลักสูตรไม่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียน ครูขาดทักษะหรือจำนวนไม่เพียงพอ สื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ และการบริหารจัดการขาดความเป็นระบบ การนำแพลตฟอร์มออนไลน์มาใช้สามารถช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้โดยเพิ่มความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ สนับสนุนสื่อการเรียนที่ทันสมัย และช่วยบริหารจัดการทรัพยากรด้านการศึกษาด้านการเรียนรู้ออนไลน์ (Online Learning Platform) เป็นระบบบริการออนไลน์ที่เอื้อให้ผู้เรียน ผู้สอนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล เครื่องมือ และทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อดิจิทัล และสื่อสังคมออนไลน์ (Thailand Knowledge Park, 2021)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนจึงสนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นหรือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนแพลตฟอร์มออนไลน์มีความสำคัญอย่างมากในการแก้ปัญหาด้าน สื่อการเรียนการสอนไม่ทันสมัย และ ผู้เรียนขาดแรงจูงใจ ดังนี้

1. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้ทันสมัย แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยให้ผู้สอนสามารถออกแบบและอัปเดตเนื้อหาการสอนได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้สื่อที่ทันสมัย เช่น วิดีโอ อินโฟกราฟิก เกมแบบโต้ตอบ และแบบฝึกหัดออนไลน์ ซึ่งทำให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจมากกว่าการใช้ตำราเรียนแบบดั้งเดิม เทคโนโลยีบนแพลตฟอร์มช่วยให้สามารถนำเสนอเนื้อหาแบบอินเทอร์แอคทีฟ เช่น ห้องเรียนเสมือนจริง (Virtual Classroom) AI Chatbot สำหรับฝึกภาษาจีน และโปรแกรมสอนออกเสียง ช่วยทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยให้การเรียนภาษาจีน เข้าถึงง่ายและยืดหยุ่น ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามเวลาที่สะดวก ลดความเครียดจากการเรียนในห้องเรียน มีกลไก การสร้างแรงจูงใจ เช่น ระบบเกมเพื่อการเรียนรู้ (Gamification) ระบบให้รางวัล การแข่งขัน และกิจกรรมโต้ตอบ ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนมากขึ้น สามารถใช้ สื่อโซเชียลและการเรียนแบบกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับแรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมเรียน ทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความร่วมมือและน่าสนใจ

แพลตฟอร์มออนไลน์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยยกระดับสื่อการเรียนรู้ให้ทันสมัยและตอบโจทย์ยุคดิจิทัล โดยเปิดโอกาสให้ผู้สอนออกแบบสื่อที่หลากหลาย เช่น วิดีโอ อินโฟกราฟิก เกมการเรียนรู้ และแบบฝึกหัดออนไลน์ ทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจและเหมาะกับผู้เรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยัง ส่งเสริมการมี

ส่วนร่วม ผ่านระบบ คอมเมนต์ กิจกรรมกลุ่ม และ Gamification ช่วยกระตุ้นแรงจูงใจและการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ส่งผลให้การเรียนภาษาจีนมีประสิทธิภาพและสนุกสนานมากขึ้น

ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีมาตรฐาน เนื่องจากภาษาจีนมีบทบาทมากขึ้น อีกทั้งหลายประเทศตระหนักถึงกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงและส่งเสริมให้นักเรียนหรือนักศึกษาในประเทศ เร่งเรียนรู้ภาษาจีนให้ถึงระดับใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในมิติการค้า การลงทุน รวมทั้งมิติทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Office of the Basic Education Commission, 2022) เป็นการเตรียมพร้อมรับมือกับโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา และวัฒนธรรม การเรียนภาษาจีนไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับชาวจีนได้ แต่ยังเสริมสร้างทักษะทางความคิดและการสื่อสารที่สำคัญในโลกสมัยใหม่ เป็นผลทำให้การส่งเสริมการเรียนภาษาจีนจึงเป็นการวางรากฐานที่สำคัญต่อการเติบโต และความสำเร็จของประเทศในอนาคต

1. ด้านเศรษฐกิจ ประเทศจีนเป็นหนึ่งในประเทศคู่ค้าสำคัญของประเทศไทย โดยเฉพาะในด้านการส่งออกและการลงทุน จึงทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาจีนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับคนทำงานในภาคธุรกิจและการค้าระหว่างประเทศ ประเทศจีนเป็นแหล่งนักท่องเที่ยวสำคัญสำหรับประเทศไทย และในทางกลับกัน นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ต้องการไปจีนก็จำเป็นต้องมีทักษะในการสื่อสารภาษาจีนในระดับหนึ่ง ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาจีนสามารถช่วยส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งสองประเทศ การมีทักษะภาษาจีนสามารถเปิดประตูสู่โอกาสในการทำงานกับบริษัทข้ามชาติที่มีการลงทุนจากจีนหรือบริษัทที่ทำการค้ากับจีน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการท่องเที่ยว การเงิน การขนส่ง หรือการผลิต (Office of the Higher Education Commission, 2021)

2. ด้านสังคม ประเทศไทยและจีนมีความสัมพันธ์ทางการทูตที่ดีต่อกัน ซึ่งการเรียนรู้ภาษาจีนสามารถช่วยส่งเสริมความเข้าใจในประเด็นทางการเมือง เศรษฐกิจ และความมั่นคงระหว่างทั้งสองประเทศ การที่ประเทศไทยสามารถใช้ภาษาจีนในการสื่อสารจะช่วยให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางทางการค้าของอาเซียนที่มีการเชื่อมโยงกับตลาดจีนได้ดีขึ้น (Tourism Authority of Thailand, 2022)

3. ด้านการศึกษา ภาษาเป็นเครื่องมือในการเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้น การเรียนภาษาจีนทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในระดับสากลและสร้างโอกาสในการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น หนังสือหรือหลักสูตรออนไลน์ที่เป็นภาษาจีน ภาษาจีนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางวิชาการที่เป็นภาษาจีน เช่น งานวิจัย ตำราเรียน และแม้กระทั่งการศึกษาต่อในประเทศจีน ซึ่งมีสถาบันการศึกษาชั้นนำที่มีการเปิดรับนักศึกษาต่างชาติ

4. ด้านวัฒนธรรม ภาษาจีนไม่ใช่แค่เครื่องมือในการสื่อสาร แต่ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมจีนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานและลึกซึ้ง เช่น วัฒนธรรมการทำธุรกิจ จารีตประเพณี หรือแม้แต่

ปรัชญาและการศึกษาการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนสามารถช่วยลดช่องว่างทางวัฒนธรรมระหว่างคนไทยและคนจีน ทำให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือที่ดีขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีความสำคัญต่อประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการสอนภาษาจีนให้มีมาตรฐาน เพื่อตอบสนองกระแสโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อจีนเป็นคู่ค้าสำคัญของไทย การมีทักษะภาษาจีนช่วยเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ การลงทุน และอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างสองประเทศในด้านการเมืองและความมั่นคง ในภาคการศึกษา การเรียนภาษาจีนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงแหล่งความรู้และโอกาสศึกษาต่อในจีน นอกจากนี้ การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมจีนยังช่วยเสริมสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม ลดช่องว่างทางสังคม และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทยและจีนในระยะยาว

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์

ในยุคดิจิทัล เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน และ “แพลตฟอร์ม” หมายถึงโครงสร้างหรือระบบที่อำนวยความสะดวกในการโต้ตอบ แลกเปลี่ยนสินค้า บริการ หรือข้อมูล โดยทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงผู้ใช้ แพลตฟอร์มมีบทบาทสำคัญในไอที เช่น ระบบปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ (Windows, Mac OS) และโครงสร้างรองรับซอฟต์แวร์ ปัจจุบัน คำว่า “แพลตฟอร์ม” ถูกใช้แทน “โซเชียลเน็ตเวิร์ก” สำหรับแอปพลิเคชันเชื่อมต่อโลกดิจิทัล เช่น Facebook, X (Twitter) และ Instagram ซึ่งถูกเรียกเป็น “แพลตฟอร์มออนไลน์” มากขึ้น (Thongsuk, V., 2022) การใช้สื่อแพลตฟอร์มออนไลน์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบที่เข้าถึงง่ายและมีปฏิสัมพันธ์สูง โดยสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในบริบทต่าง ๆ ที่หลากหลาย ซึ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ที่มากขึ้น (Zhang & Li, 2019) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ที่หลากหลาย มีการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ภาพที่ 1 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์

1. การเลือกสื่อแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เหมาะสม

การเลือกเครื่องมือ หรือแพลตฟอร์มแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เหมาะสม เป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน การเลือกใช้สื่อแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เหมาะสมช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสะดวกสบาย โดยสามารถเลือกใช้แพลตฟอร์มต่างๆ ดังนี้

Facebook ใช้เพื่อสร้างกลุ่มการเรียนรู้ (Learning Groups) ที่ผู้เรียนสามารถโพสต์คำถาม แร่เนื้อหา หรือเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกภาษา (เช่น การออกเสียง การทดสอบคำศัพท์) การใช้ฟีเจอร์ Facebook Live เพื่อจัดการเรียนการสอนแบบสด (Live Class)

Instagram ใช้ในการโพสต์เนื้อหาการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่น ภาพถ่ายคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในจีน คำคมภาษาจีนหรือคำศัพท์และวลีที่ใช้บ่อยในสถานการณ์ต่างๆ

YouTube ใช้ในการเผยแพร่วิดีโอการสอนภาษาจีนที่สามารถสอนทักษะการพูด ฟัง การอ่าน และการเขียน รวมถึงการทำบทเรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาจีนในแบบที่เข้าใจง่าย

Twitter ใช้ในการโพสต์คำศัพท์ประจำวัน หรือแนะนำลิงก์ที่ช่วยในการเรียนภาษาจีน พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การตอบคำถามผ่านทวิตหรือการแชร์ประสบการณ์การเรียนรู้

TikTok ใช้ในการโพสต์คลิปสั้นๆ ที่เน้นคำศัพท์หรือวลีภาษาจีนในชีวิตประจำวัน พร้อมการออกเสียง และการใช้งานในบริบทต่าง ๆ คลิปสั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนสนุกสนานและจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

WeChat ใช้ในการสร้างกลุ่มแชทสำหรับการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับครู หรือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง เพื่อการฝึกภาษาแบบไม่เป็นทางการ รวมถึงการทำแบบฝึกหัดและการทำโครงงานร่วมกัน

LinkedIn คือเครือข่ายมืออาชีพบนอินเทอร์เน็ตที่ใหญ่ที่สุดในโลก สามารถใช้ LinkedIn ในการหางานหรือการฝึกงานที่ใช้ ทำความรู้จักและเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางอาชีพ และเรียนรู้ทักษะที่จำเป็นในการประสบความสำเร็จในอาชีพ โพรไฟล์ LinkedIn ที่สมบูรณ์สามารถช่วยเชื่อมต่อคุณเข้ากับโอกาส โดยการแสดงเรื่องราวทางอาชีพที่ไม่เหมือนใคร ผ่านข้อมูลประสบการณ์ ทักษะและการศึกษา (linkedin.com, n.d.)

2. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์

ออกแบบกิจกรรมที่มีความหลากหลายและสามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีในการเรียนภาษาจีนผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น กิจกรรมท้าทายการใช้คำศัพท์ ตั้งคำถามหรือคำทำให้ผู้เรียนทดสอบคำศัพท์ภาษาจีนที่เรียนในแต่ละสัปดาห์ เช่น โปสต์ภาพของคุณพร้อมคำศัพท์ภาษาจีนที่คุณเรียนวันนี้” หรือ “แนะนำตัวเองในภาษาจีนในคลิป 30 วินาที (Chen, 2020)

การเรียนรู้ผ่านเกม สร้างเกมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเล่นผ่านแพลตฟอร์มแพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น การทดสอบคำศัพท์ การจับคู่คำศัพท์กับภาพ หรือการเล่นเกมการพูดผ่าน Instagram Stories หรือ Facebook Live การจัดการเรียนการสอนแบบถ่ายทอดสด (Live Classes) ใช้ Facebook Live หรือ YouTube Live เพื่อจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแบบสด ให้ผู้เรียนสามารถถามคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมสดได้ในระหว่างการสอน

3. การกระตุ้นและสร้างความสนใจ

แพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือที่มีพลังในการกระตุ้น และสร้างความสนใจให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ดังนี้

1) การโพสต์เนื้อหาที่น่าสนใจ โปสต์เนื้อหาที่หลากหลาย เช่น คำศัพท์ใหม่ ๆ หรือวลีในชีวิตประจำวัน เช่น คำจีนที่ใช้ในตลาด หรือ คำที่ต้องรู้เมื่อไปท่องเที่ยวในจีน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและอยากเรียนรู้ (Zhang & Li, 2019)

2) การใช้ภาพและวิดีโอ ใช้ภาพถ่ายและวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาจีน เช่น การถ่ายคลิปท่องเที่ยวในประเทศจีน การถ่ายภาพอาหารจีนพร้อมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง หรือคลิปสอนการออกเสียงที่สนุกสนาน (Xu & Wang, 2022)

3) การจัดกิจกรรมให้รางวัล จัดการแข่งขันที่เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ภาษาจีน เช่น การประกวดคำศัพท์ที่ใช้บ่อยที่สุด หรือการทำท้าทายการพูดภาษาจีนที่น่าสนใจ

4. การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ควรมีความหลากหลายและสามารถวัดผลได้จากหลายช่องทาง เช่น การใช้แบบทดสอบออนไลน์: สามารถสร้างแบบทดสอบคำศัพท์และไวยากรณ์ผ่าน Google Forms หรือ Quizizz แล้วแชร์ผลการทดสอบในกลุ่มแพลตฟอร์มออนไลน์ (Chen, 2020) การใช้การตรวจสอบงานโพสต์ ผู้เรียนสามารถโพสต์เนื้อหาหรือคลิปที่มีการใช้ภาษาจีน เช่น การอัดคลิปพูดภาษาจีนสั้น ๆ หรือการเขียนข้อความภาษาจีน แล้วได้รับการประเมินจากครูหรือเพื่อนในกลุ่ม

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และคำแนะนำ ครูสามารถให้คำแนะนำและ 피드แบคในเชิงบวก หรือการปรับปรุงการใช้ภาษาจีน เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำศัพท์ หรือโครงสร้างประโยค

5. การสนับสนุนและการสร้างชุมชนการเรียนรู้

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่แข็งแกร่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสามารถเรียนรู้ภาษาจีนได้อย่างต่อเนื่อง การสร้างกลุ่มใน Facebook หรือ WhatsApp เพื่อให้ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ และสามารถพูดคุยเกี่ยวกับคำศัพท์หรือหัวข้อการเรียนรู้ที่สนใจ (Liu & Zhang, 2020) การจัดการเรียนรู้แบบ Peer Learning การสนับสนุนให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น การจัดกลุ่มให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันผ่าน Zoom หรือ Google Meet แล้วโพสต์ผลลัพธ์ที่ได้ในกลุ่ม Facebook การตอบคำถามและให้คำปรึกษา ครูสามารถตอบคำถามหรือให้คำปรึกษาผ่านการแสดงความคิดเห็นในโพสต์ของผู้เรียน หรือการสนทนาในแชทกลุ่ม เช่น กลุ่ม WeChat หรือ Facebook Group

การสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

การสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญของการสื่อสารในยุคดิจิทัลปัจจุบัน แต่มันก็เต็มไปด้วยความท้าทายหลายประการนี่คือบางประเด็นที่อาจเป็นความท้าทายในการดำเนินการสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ดังนี้

ภาพที่ 2 การสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

1. การเข้าใจกลุ่มเป้าหมาย

การสร้างเนื้อหาที่ดึงดูดกลุ่มเป้าหมายจำเป็นต้องเข้าใจถึงความต้องการ ความสนใจ และพฤติกรรมของกลุ่มนั้น ๆ ซึ่งบางครั้งอาจยากเพราะกลุ่มเป้าหมายมีความหลากหลายและอาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา (Jenkins, 2020) การวิจัยตลาดและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสิ่งที่จำเป็น แต่ก็ต้องใช้เวลาและทรัพยากรที่มาก

2. การสร้างเนื้อหาที่แตกต่างและน่าสนใจ

ในโลกที่มีข้อมูลมากมาย ทุกวันมีเนื้อหาใหม่ๆ เกิดขึ้นจำนวนมาก การสร้างเนื้อหาที่โดดเด่นและไม่ซ้ำใครจึงเป็นเรื่องท้าทาย การทำให้เนื้อหาที่น่าสนใจ น่าสนุก หรือให้คุณค่าต่อผู้รับสารเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งบางครั้งต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์และวิธีการที่ใหม่

3. การรักษาคุณภาพและความสม่ำเสมอ

การผลิตเนื้อหาจำนวนมากในเวลาอันจำกัดอาจทำให้คุณภาพของเนื้อหาลดลงได้ การรักษามาตรฐานสูงในทุก ๆ ชิ้นงานและความสม่ำเสมอในการเผยแพร่เนื้อหาเป็นสิ่งท้าทาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อทีมงานมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร

4. การปรับตัวให้เข้ากับแพลตฟอร์มต่าง ๆ

เนื้อหาที่จะประสบความสำเร็จต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับลักษณะและข้อกำหนดของแต่ละแพลตฟอร์ม เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ เว็บไซต์ บล็อกหรืออีเมล การปรับรูปแบบ ขนาดและสไตล์ของเนื้อหาให้เหมาะสมกับแพลตฟอร์มต่างๆ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาให้ถี่

5. การทำให้เนื้อหาเหมาะสมกับเครื่องมือค้นหา เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มการมองเห็น (Roberts & Allen, 2020) การเลือกใช้คำหลัก การสร้างลิงก์ภายใน การสร้างเนื้อหาที่มีคุณภาพ และการปรับแต่งโครงสร้างของเนื้อหาต่างๆ ก็เป็นความท้าทายที่ต้องให้ความสำคัญ

6. การสร้างความสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมจากผู้ชม

การสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงแต่เกี่ยวกับการนำเสนอข้อมูลที่ดี แต่ยังรวมถึงการกระตุ้นให้ผู้ชมมีส่วนร่วม เช่น การแสดงความคิดเห็น การแชร์หรือการมีปฏิสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ การสร้างการเชื่อมโยงระหว่างแบรนด์และผู้ชมอย่างต่อเนื่องอาจเป็นสิ่งที่ยากเมื่อพิจารณาจากความแตกต่างทางอารมณ์และความคาดหวังของแต่ละคน

1) การวัดผลและปรับปรุง

การสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพยังต้องคำนึงถึงการวัดผลและการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งสามารถทำได้จากการติดตามผลการเข้าถึง ความสนใจ และการแปลงสภาพ การปรับกลยุทธ์ตามข้อมูลที่ได้มาเป็นสิ่งสำคัญ แต่ก็มักจะเจอปัญหาการตีความข้อมูลที่ไม่ตรงประเด็นหรือข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์

2) การจัดการเวลาและทรัพยากร

การผลิตเนื้อหาคุณภาพต้องใช้เวลาและทรัพยากรในการวิจัย การสร้าง การตรวจสอบ และการเผยแพร่ (Hall & Young, 2021) การจัดการเวลาให้เหมาะสมเพื่อให้ได้เนื้อหาที่มีคุณภาพสูงในทุกขั้นตอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างเนื้อหาที่มีประสิทธิภาพ

3) การรักษาความสอดคล้องกับค่านิยมของแบรนด์

การสร้างเนื้อหาต้องไม่ขัดแย้งกับค่านิยม ภาพลักษณ์ หรือจุดยืนของแบรนด์ เนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งเหล่านี้อาจทำให้แบรนด์สูญเสียความน่าเชื่อถือและความสัมพันธ์กับผู้บริโภคได้

4) การสร้างเนื้อหาที่สามารถปรับใช้ในอนาคต

การสร้างเนื้อหาที่มีคุณค่าระยะยาวและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นสิ่งสำคัญ การสร้างเนื้อหาที่สามารถนำไปปรับใช้ แก้ไข หรืออัปเดตในอนาคตจะช่วยให้ทรัพยากรที่ลงทุนไปไม่สูญเปล่า (Taylor, 2021)

การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ของครูสอนภาษาจีน

แพลตฟอร์มออนไลน์ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายในฐานะเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล งานวิจัยหลายฉบับชี้ให้เห็นว่าแพลตฟอร์มอย่าง Facebook และ TikTok สามารถช่วยเพิ่มการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีความหลากหลายมากขึ้น (Smith & Taylor, 2022) การเผยแพร่บทเรียนผ่านวิดีโอสั้นและโพสต์ข้อความช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ทุกที่ทุกเวลา และยังช่วยให้ครูสามารถตอบสนองต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคปัจจุบันที่มีความสนใจสั้น และต้องการเนื้อหาที่กระชับและสร้างสรรค์

ภาพที่ 3 การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ของครูสอนภาษาจีน

สำหรับการสอนภาษาจีน แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยให้ครูสามารถออกแบบบทเรียนที่น่าสนใจ เช่น การสอนคำศัพท์ด้วยภาพและเสียง วิดีโอแสดงวิธีการออกเสียง หรือการเล่าเรื่องผ่านวัฒนธรรมจีน การใช้สื่อเหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น แต่ยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ติดตาม (Liu et al., 2021) การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เป็นเครื่องมือในการสอนภาษาจีนไม่เพียงแต่ช่วยให้การเรียนการสอนมีความหลากหลายและเข้าถึงง่าย ยังสามารถสร้างการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีปฏิสัมพันธ์สูงกับผู้เรียน สามารถยกตัวอย่างการสร้างแพลตฟอร์มออนไลน์ของครูสอนภาษาจีนได้ดังนี้

1. การสร้างกลุ่ม Facebook สำหรับการเรียนภาษาจีน

Facebook เป็นแพลตฟอร์มที่มีผู้ใช้งานจำนวนมาก และเป็นเครื่องมือที่สะดวกสำหรับการสร้างกลุ่มเรียนภาษาจีนเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้และการสื่อสารระหว่างผู้เรียนและครู ดังนี้

1) สร้างกลุ่ม Facebook สร้างกลุ่มเรียนรู้ภาษาจีน (เช่น “เรียนภาษาจีนกับครู [ชื่อ]”) โดยตั้งกลุ่มเป็นสาธารณะหรือปิด เพื่อให้สมาชิกสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ได้อย่างสะดวก

2) โฟสต์เนื้อหาการเรียนรู้ ครูสามารถโพสต์คำศัพท์ประจำวัน พร้อมภาพประกอบ และการออกเสียง (เช่น “คำศัพท์วันนี้: 食物 (shíwù) = อาหาร”)

3) กิจกรรมเสริม ครูสามารถจัดกิจกรรมท้าทาย เช่น การโพสต์ประโยคภาษาจีน หรือการแชร์ภาพที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่เรียนในวันนั้น

4) การถ่ายทอดสด (Live) ครูสามารถใช้ฟีเจอร์ Facebook Live เพื่อจัดการสอนสดเกี่ยวกับคำศัพท์ การฝึกออกเสียง หรือการสอนวลีที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

5) การตอบคำถาม สมาชิกกลุ่มสามารถถามคำถามในกลุ่ม ครูสามารถตอบคำถามแบบเป็นกันเองหรือโพสต์คลิปสอนเพิ่มเติม

6) กิจกรรมร่วมกลุ่ม จัดกิจกรรมท้าทายหรือการประกวดคำศัพท์ประจำสัปดาห์ เช่น โฟสต์คำศัพท์ที่คุณใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน

2. การสร้าง Instagram สำหรับการเรียนภาษาจีน

Instagram เหมาะสำหรับการโพสต์เนื้อหาที่เป็นภาพและคลิปสั้น ๆ ซึ่งทำให้สามารถสื่อสารคำศัพท์และการฝึกออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1) สร้างบัญชี Instagram ตั้งชื่อบัญชีเป็นชื่อที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาจีน เช่น @ChineseWith[ชื่อครู]

2) โฟสต์ภาพคำศัพท์ คำศัพท์ที่สอนสามารถใช้รูปภาพเพื่อแสดงความหมายและเพิ่มการออกเสียงของคำศัพท์ เช่น ภาพของ อาหาร กับคำว่า 食物 (shíwù)

3) Instagram Stories ใช้ฟีเจอร์ Stories เพื่อโพสต์คำถามหรือกิจกรรม เช่น พุดประโยคนี้ให้ถูกต้อง 我去商店 (wǒ qù shāngdiàn – ฉันไปที่ร้าน)

4) IGTV สร้างวิดีโอการสอนภาษาจีนที่ยาวขึ้นหรือคลิปการสอนการออกเสียง คำศัพท์ หรือวลีที่ใช้บ่อย

5) Reels ใช้ Reels (คลิปสั้น) เพื่อสอนคำศัพท์ในรูปแบบที่สนุกสนานและมีความคิดสร้างสรรค์ เช่น การทำขำเล่นการพูดคำจีนที่ยาก

6) Hashtags ใช้ Hashtags ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาจีน เช่น #เรียนภาษาจีน #ChineseLearning #ChineseVocabulary เพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นหาคอนเทนต์ได้ง่าย

3. การสร้าง TikTok เพื่อสอนภาษาจีน

TikTok เป็นแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับการสร้างคลิปสั้น ๆ ที่มีความน่าสนใจและสนุกสนาน สามารถช่วยให้การเรียนภาษาจีนมีชีวิตชีวาและไม่น่าเบื่อ ดังนี้

1) สร้างบัญชี TikTok ตั้งชื่อบัญชีให้เหมาะสม เช่น @LearnChineseWith[ชื่อครู]

2) โฟกัสคลิปสั้น ๆ สร้างคลิปสอนคำศัพท์ภาษาจีนในชีวิตประจำวัน หรือการแนะนำวลีง่าย ๆ ที่ผู้เรียนสามารถใช้ได้ เช่น ไปตลาด (去市场 - qù shìchǎng)

3) การใช้เสียง (Sounds): ใช้เพลงหรือเสียงที่เป็นที่นิยมในการสร้างความสนุก เช่น สร้างคลิปคำศัพท์ตามทำนองเพลงที่ผู้เรียนชอบ

4) TikTok Challenges: จัดกิจกรรมหรือ Challenge ให้ผู้เรียนโพสต์คลิปการพูดภาษาจีน หรือแสดงความรู้เกี่ยวกับภาษาจีน เช่น ลองพูดประโยคนี้ในภาษาจีน หรือ คำจีนที่ยากที่สุด

5) การแสดงออกเสียง (Voiceover): ใช้ฟีเจอร์การบันทึกเสียงใน TikTok เพื่อสอนการออกเสียงคำจีนอย่างถูกต้อง

4. การสร้าง YouTube Channel สำหรับการเรียนภาษาจีน

YouTube เป็นแพลตฟอร์มที่เหมาะสมสำหรับการเผยแพร่วิดีโอการสอนภาษาจีนในระยะยาว โดยสามารถสอนเนื้อหาได้ละเอียดและสามารถทำคลิปการสอนแบบต่างๆ ได้ ดังนี้

1) สร้างช่อง YouTube ตั้งชื่อช่องให้สื่อถึงการเรียนภาษาจีน เช่น เรียนภาษาจีนกับครู [ชื่อ]

2) โฟกัสวิดีโอการสอน สร้างวิดีโอที่สอนคำศัพท์ การออกเสียง ไวยากรณ์ หรือการพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การสั่งอาหารในร้านอาหารจีน

3) Playlist สำหรับคำศัพท์: สร้างเพลย์ลิสต์ที่รวบรวมคำศัพท์ในหมวดหมู่ต่าง ๆ เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับการเดินทาง คำศัพท์ในร้านอาหาร หรือ คำศัพท์ในสำนักงาน

4) สอนไวยากรณ์และการพูด: สอนการใช้ไวยากรณ์ในภาษาจีน พร้อมตัวอย่างที่เข้าใจง่าย เช่น การใช้คำกริยา 是 (shì) หรือ 有 (yǒu)

5) คำถาม & คำตอบ ทำวิดีโอที่ตอบคำถามจากผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการเรียนภาษาจีน

5. การสร้าง LinkedIn สำหรับการสอนภาษาจีน

LinkedIn เป็นแพลตฟอร์มสำหรับการสร้างโปรไฟล์ทางอาชีพ แต่ก็สามารถใช้ในการเผยแพร่ความรู้และสร้างการเรียนรู้ภาษาจีนในเชิงวิชาการได้เช่นกัน ดังนี้

1) สร้างโปรไฟล์ ตั้งโปรไฟล์ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการสอนภาษาจีน รวมถึงประสบการณ์และการรับรองทางการศึกษา

- 2) โฟสต์บทความ สร้างบทความเกี่ยวกับการเรียนภาษาจีน เช่น เคล็ดลับในการเรียนรู้ภาษาจีน หรือข้อดีของการเรียนภาษาจีน
- 3) แบ่งปันเนื้อหาการสอน แชร์สื่อการสอนภาษาจีน เช่น วิดีโอการฝึกออกเสียง หรือคำศัพท์ที่ใช้ในสถานการณ์การทำงาน
- 4) เชื่อมต่อกับผู้เรียนและอาจารย์ ใช้ฟีเจอร์การเชื่อมต่อกับบุคคลในวงการการศึกษาภาษาจีน

สรุป

จากการศึกษาสรุปได้ว่าในยุคดิจิทัลซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามามีส่วนสำคัญในชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะด้านการศึกษา ผู้เรียนและผู้สอนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาเพิ่มโอกาสทางการศึกษามากขึ้น ทำให้การศึกษาต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นตัวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนโดยใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ครูผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กระตุ้นและสร้างความสนใจให้ผู้เรียนอยากได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ที่หลากหลายเพื่อมิติใหม่แห่งการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งล้วนแล้วมีความสำคัญในการสื่อสารและการเรียนรู้ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนภาษาจีนในประเทศไทยจึงไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับชาวจีนได้เท่านั้น แต่ยังเป็นการเตรียมพร้อมคนไทยให้พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในโลกที่เชื่อมโยงกันมากขึ้นในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม การส่งเสริมการเรียนภาษาจีนจึงเป็นการวางรากฐานที่สำคัญสำหรับอนาคตของประเทศในการเติบโตและความสำเร็จในระดับสากล

REFERENCES

- Brown, D., & Carter, L. (2020). Monetizing online platforms: Exploring revenue models for educators on TikTok and Facebook. *Journal of Digital Education*, 14(2), 33-47.
- Chen, Y. (2020). Teaching Chinese as a foreign language using online platforms: Opportunities and challenges. *Journal of Language Learning Technologies*, 14(2), 103-117. <https://doi.org/10.1016/2020.01.008>
- Hall, K., & Young, T. (2021). Time management in content production: Best practices for creators. *Content Creator Magazine*, 27(1), 88-95.
- Jenkins, D. (2020). Understanding your audience for better content creation. *Journal of Digital Communication*, 13(4), 45-60.
- Linkedin.com. (n.d). What is LinkedIn and how can I use LinkedIn?. Retrieved from <https://www.linkedin.com/help/linkedin/answer/a548441?lang=th-TH> [2023, 5 Jan.]

- Liu, J., Zhang, X., & Wang, Y. (2021). The role of online platforms in teaching Chinese: Enhancing engagement through multimedia and cultural storytelling. **Journal of Chinese Language Teaching**, 17(3), 45-58.
- Office of the Basic Education Commission. (2022). **Workshop on Developing Guidelines for Chinese Language Teaching and Guidelines for Requesting the Opening of Special Chinese Language Classes**. Retrieved from <https://www.obec.go.th/archives/743797> [2023, 5 Jan.]
- Office of the Education Council. (2016). **Research report for the development of Chinese language teaching in Thailand at the secondary school level**. Bangkok: Prikwan Graphic Co., Ltd.
- Office of the Higher Education Commission. (2021). **Chinese Language Education in Thailand: Opportunities and Challenges**. Research report, 12(4), 10-21.
- Roberts, P., & Allen, C. (2020). Optimizing content for SEO: Strategies and trends. **SEO Journal**, 5(1), 71-85.
- Smith, A., & Taylor, B. (2022). The impact of social media platforms on learning engagement: A case study of Facebook and TikTok. **International Journal of Educational Technology**, 29(1), 12-25.
- Taylor, E. (2021). Long-term value in content creation: Strategies for sustainable engagement. **Content Strategy Journal**, 9(4), 103-119.
- Thailand Knowledge Park. (2021). **Lifelong Learning Focus: Statistical Data and Analysis of Lifelong Learning with Future Directions**. Bangkok: Dan Suttha Printing Co., Ltd.
- Tourism Authority of Thailand. (2022). **Promoting Chinese language learning and tourism between Thailand and China**. Bangkok: Tourism Authority of Thailand.
- Vachira Thongsuk. (2022). **What exactly is a platform? Why is it talked about so often? In this era, everyone must know about it!**. Retrieved from <https://talkatalka.com/blog/what-is-a-platform> [2023, 5 Jan.]
- Xu, H., & Wang, Z. (2022). Interactive language learning through WeChat and TikTok: A new wave of Chinese language teaching. **Asia Pacific Journal of Language and Communication**, 8(1), 49-62. <https://doi.org/10.1234/apjlc.2022.1002>
- Zhang, L., & Li, X. (2019). The role of social media in promoting Chinese language acquisition. **Chinese Language Education Journal**, 16(4), 235-250.

ภาคผนวก

รายละเอียดการเตรียมบทความเสนอการตีพิมพ์

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการ

PNRU Academic Journal

.....

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการเป็นวารสารราย 6 เดือน เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน และฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ผลงานในลักษณะบทความวิชาการ บทความบริการวิชาการ บทความสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทางวิชาการ และบทความวิจัยแก่นักวิจัย นักวิชาการ และบุคคลทั่วไปที่สนใจ

ขอบเขตของผลงานที่ตีพิมพ์

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการตีพิมพ์บทความวิชาการ บทความบริการวิชาการ บทความสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทางวิชาการและบทความวิจัยโดยขอบเขตของเนื้อหาจะครอบคลุมด้านมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และสหวิทยาการ รวมทั้งผลงานวิชาการที่ใช้ความรู้ในพหุสาขาในการวิเคราะห์

การพิจารณาบทความ

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนี้จะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง (Peer Review) อย่างน้อย 3 ท่าน โดยผู้แต่งและผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความจะไม่ทราบชื่อซึ่งกันและกัน (Double-blind Peer Review)

ประเภทของบทความที่รับตีพิมพ์

1. บทความวิชาการ

บทความควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นความรู้ใหม่กล่าวถึงความเป็นมาของปัญหา วัตถุประสงค์ แนวทางการแก้ไขปัญหา มีการใช้แนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยจากแหล่งข้อมูล เช่น หนังสือวารสารวิชาการ อินเทอร์เน็ตประกอบการวิเคราะห์ วิจัย และเสนอแนวทางแก้ไข

2. บทความบริการวิชาการ

การนำเสนอผลงานบริการวิชาการอย่างเป็นระบบกล่าวถึงความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การดำเนินงาน ผลของการดำเนินงานโดยอธิบายให้เห็นถึงประโยชน์ที่เกิดจากการบริการวิชาการ

3. บทความสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทางวิชาการ

การนำเสนอผลงานสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมทางวิชาการอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานหรือนวัตกรรมทางวิชาการ และผลการสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรมทางวิชาการ

4. บทความวิจัย

การนำเสนอผลงานวิจัยอย่างเป็นระบบ กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ การดำเนินการวิจัยและผลการวิจัย

หลักเกณฑ์ในการส่งบทความ

1. บทความที่ผู้แต่งส่งมาเพื่อตีพิมพ์จะต้องเป็นบทความที่ยังไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่หรืออยู่ระหว่างการเสนอขอตีพิมพ์จากวารสารอื่น ๆ
2. เนื้อหาในบทความต้องไม่คัดลอก ลอกเลียน หรือไม่ตัดทอนจากบทความอื่นโดยเด็ดขาด (การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้แต่งเท่านั้น)
3. ผู้แต่งต้องเขียนบทความตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในระเบียบการส่งบทความของวารสารราชภัฏพระนคร
4. การพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏพระนครวิชาการจะพิจารณาเฉพาะบทความที่ได้รับการประเมินให้ตีพิมพ์เผยแพร่จากผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น
5. กรณีข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แต่งต้องปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และชี้แจงการแก้ไขต้นฉบับดังกล่าว มายังกองบรรณาธิการ

คำแนะนำการเตรียมต้นฉบับ

รับการตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จัดพิมพ์ด้วยโปรแกรม Microsoft Word 2003 ขึ้นไป โดยใช้ตัวหนังสือแบบ TH SarabunPSK ขนาด 16 pt. ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กำหนดตั้งค่าหน้ากระดาษ บน 1.5 นิ้ว ซ้าย 1.5 นิ้ว ล่าง 1.0 นิ้ว ขวา 1.0 นิ้ว บทความยาวไม่เกิน 15 หน้า ต่อบทความอภิปราย

บทความวิชาการ	บทความบริการวิชาการ	บทความสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม ทางวิชาการ	บทความวิจัย
1. บทนำ 2. กรอบในการวิเคราะห์ 3. เนื้อหา 4. สรุป 5. เอกสารอ้างอิง	1. บทนำ 2. วัตถุประสงค์ 3. แนวคิดของการบริการวิชาการ 4. วิธีการดำเนินงาน 5. สรุปผลการบริการวิชาการ 6. เอกสารอ้างอิง	1. บทนำ 2. วัตถุประสงค์ 3. ทบทวนแนวคิด 4. กรอบแนวคิด 5. วิธีการสร้างสรรค์ ผลงาน 6. ผลการสร้างสรรค์ หรือนวัตกรรม 7. สรุปและอภิปราย 8. เอกสารอ้างอิง	1. บทนำ 2. วัตถุประสงค์การวิจัย 3. ทบทวนแนวคิด 4. สมมติฐาน 5. กรอบแนวคิดของการวิจัย 6. ระเบียบวิธีวิจัย 7. ผลการวิจัย 8. สรุปผลการวิจัย และอภิปราย 9. เอกสารอ้างอิง
ชื่อเรื่อง	ควรกระชับและชัดเจน ไม่ยาวจนเกินไป บทความภาษาไทยต้องมีชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด		
ชื่อผู้เขียน	ผู้เขียนหลักต้องใส่ E-mail address ที่ติดต่อได้และลงเครื่องหมายดอกจันกำกับ		
ตำแหน่ง	สำหรับผู้เขียนหลักต้องใส่ E-mail address ที่ติดต่อได้และลงเครื่องหมายดอกจันกำกับ		
บทคัดย่อ	ทุกบทความต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยควรมีความยาวระหว่าง 200 ถึง 250 คำ		
คำสำคัญ	ให้มีคำสำคัญ 3-5 คำ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ		
รูปแบบ	แยกบันทึกเป็นไฟล์ภาพที่มีนามสกุล TIFF, หรือ JPEG ถ้าเป็นภาพถ่ายกรุณาส่งภาพต้นฉบับ เพื่อคุณภาพในการพิมพ์หมายเลขรูปภาพและกราฟ ให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านล่างของรูปภาพ ปรับรูปแบบให้เหมาะสมกับการตีพิมพ์แบบขาว-ดำ หรือ Greyscale		
เนื้อหา	ใช้ตัวหนังสือแบบ TH Sarabun ขนาด 16 พอยท์ จัดเนื้อหาตามรูปแบบบทความวิจัย หรือ บทความทางวิชาการ หน่วยที่ใช้ให้เป็นไปตามรูปแบบสากล ศัพท์ภาษาอังกฤษในวงเล็บ ให้ใช้ตัวพิมพ์เล็ก ทั้งหมดยกเว้นชื่อเฉพาะ หากมีสมการให้ใช้ Equation Editor โดยจัดให้อยู่ ในตำแหน่งกลางหน้า กระดาษ และระบุหมายเลขสมการ		
ตาราง	หมายเลขตารางให้เป็นเลขอารบิก คำบรรยายและรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ด้านบนของตาราง		
เอกสารอ้างอิง	เป็นรายชื่อเอกสารที่ใช้อ้างอิงในบทความ โดยให้แปลเป็นภาษาอังกฤษทุกรายการ และจัดรูปแบบ อ้างอิงตามระบบ APA 6 th edition พร้อมวงเล็บ (In Thai) ท้ายรายการ		

รูปแบบการอ้างอิง

1. การอ้างอิงในเนื้อหา (In-text citation)

กรณีอ้างอิงชื่อผู้แต่งก่อนข้อความ ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์).....

ตัวอย่าง Kelly (2004) แสดงให้เห็นว่า.....

Saikaew & Kaewsarn (2009) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ.....

Lui et al. (2000) พบว่า.....

Saikaew & Kaewsarn (2009) และ Lui et al. (2000) พบว่า

กรณีอ้างอิงชื่อผู้แต่งท้ายข้อความ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์)

ตัวอย่าง (Kelly, 2004)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009)

..... (Lui et al., 2000)

..... (Saikaew & Kaewsarn, 2009; Lui et al., 2000)

2. การอ้างอิงในส่วนท้ายบทความ (References)

2.1 อ้างอิงจากหนังสือ (Books)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือ**. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง Crawley, R. B., Dockery, L. M., Branson, T. S., Carmichael, L. E., Carson, J. C., Findlay, A. F., & Smith, D. M. (2015). **Manor houses of the early 1900s**. London, England: Taylor & Francis.

2.2 อ้างอิงจากบทความวารสาร (Journal articles)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**, ปีที่(ฉบับที่), หน้าแรก-หน้าสุดท้าย.

ตัวอย่าง Yingsanga, P., & Mathurasa, L. (2009). Yellowing development of Chinese Kale (*Brassica oleracea* var. *alboglabra*). **Phranakhon Rajabhat Research Journal: Science and Technology**, 14(1), 76-90. (In Thai)

Morrisa, G.A., Fosterb, T.J., & Hardinga, S.E. (2000). The effect of the degree of esterification on the hydrodynamic properties of citrus pectin. **Food Hydrocolloids**, 14(3), 227-235.

2.3 อ้างอิงจากวิทยานิพนธ์ (Theses and Dissertations)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. (ระดับวิทยานิพนธ์). มหาวิทยาลัย, เมืองที่ตั้งมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง Caprette, C.L. (2005). **Conquering the cold shudder: The origin and evolution of snake eyes.** (Doctoral dissertation). Ohio State University, Columbus, OH.

2.4 อ้างอิงจากรายงานการวิจัย/รายงานทางวิชาการ (Technical/Research reports)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง** (ประเภทของเอกสาร). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง Tayama, T. (2006). **Velocity influence on detection and prediction of changes in color and motion direction** (Report No. 38). Sapporo, Japan: Psychology Department, Hokkaido University.

2.5 บทความ/บทในหนังสือการประชุม (Proceedings of meeting and symposium)

รูปแบบ ชื่อผู้แต่งในบท. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. ใน ชื่อบรรณาธิการ, (บรรณาธิการ), ชื่อการประชุม (หน้าแรก-หน้าสุดท้าย). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง Deci, E.L., & Ryan, R.M. (1991). **A motivational approach to self: Integration in personality.** In R. Dienstbier (Ed.), Nebraska Symposium on motivation: Vol. 38 Perspectives on motivation (237-288). Lincoln, NM: University of Nebraska Press.

2.6 อ้างอิงจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

รูปแบบ ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). **ชื่อเรื่อง**. Retrieved from <http://.....> [ใส่วันที่สืบค้น].

ตัวอย่าง Centers for Disease Control and Prevention. (2003). **Take charge of your diabetes.** Retrieved from <http://www.cdc.gov/diabetes/pubs/paf/ted.pdf> [2015, 25 Oct.]

2.7 อ้างอิงอื่น ๆ

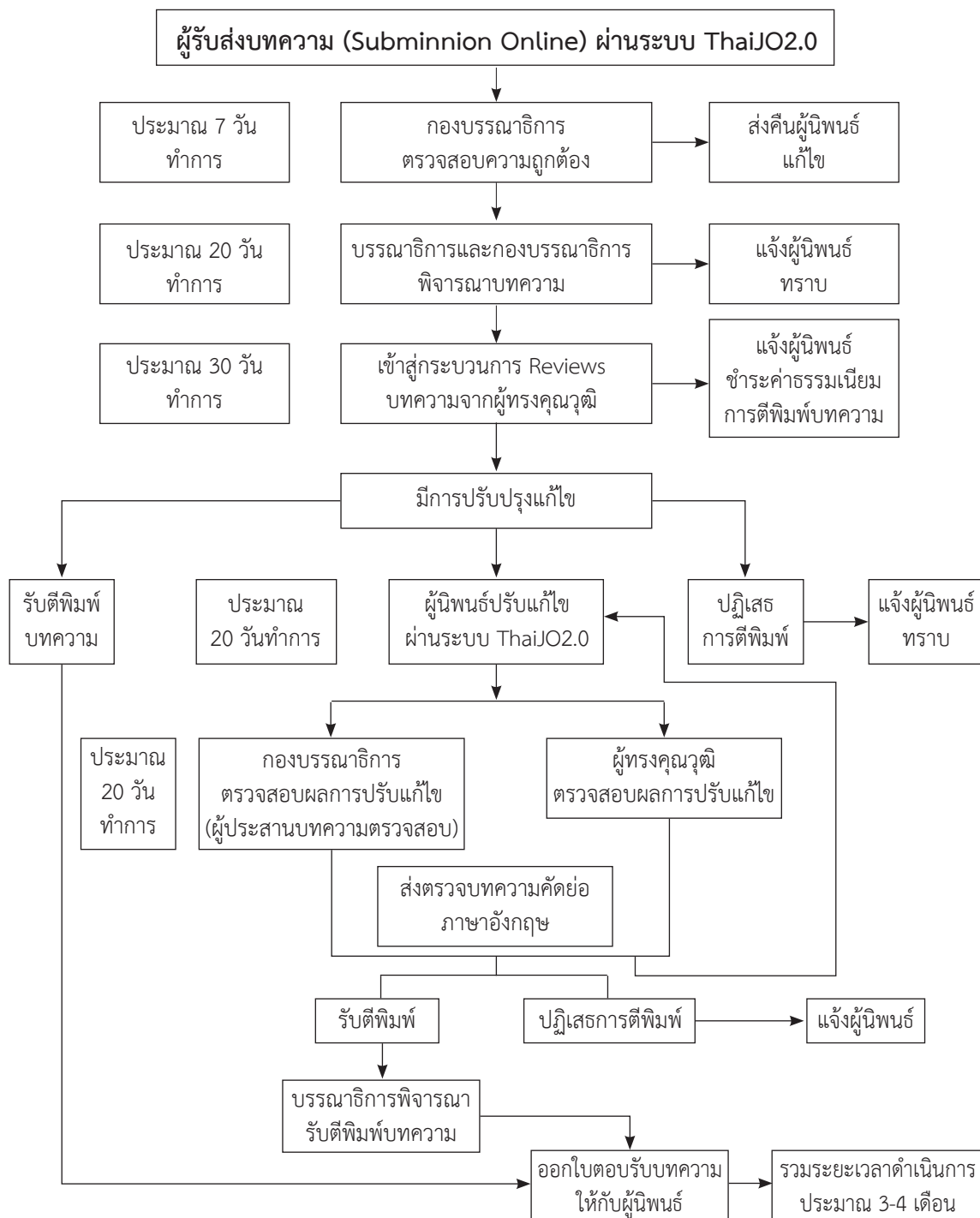
รูปแบบ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปีที่ให้สัมภาษณ์, วัน เดือน). **สัมภาษณ์**. ตำแหน่งผู้ให้สัมภาษณ์. หน่วยงาน.

ตัวอย่าง Phae-ngam, W. (2016, 10 Jan.). **How to write a good research article.** Assistant Professor. Faculty of Science and Technology. Phranakhon Rajabhat University.

หมายเหตุ: ทางวารสารขอสงวนสิทธิ์ที่จะเรียบเรียงและอาจปรับปรุงการนำเสนอบทความตามความเหมาะสม

ขั้นตอนการพิจารณาบทความ

วารสารวิชาการราชภัฏพระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หมายเหตุ: ทางวารสารขอสงวนสิทธิ์ที่จะเรียบเรียงและอาจปรับปรุงการนำเสนอบทความตามความเหมาะสม

รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏพระนครวิชาการ (ภาษาไทย)

ชื่อเรื่องภาษาไทย (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

ENGLISH TITLE (TH SarabunPSK 16pt. bold)

ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ^{1*} ชื่อ-สกุล ผู้แต่งบทความ² (TH SarabunPSK ขนาด 14pt. ตัวปกติ)

¹ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

²ชื่อหน่วยงานที่สังกัด (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

Author ^{1*}, Author ² (TH SarabunPSK 14pt. normal)

¹Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

² Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

*E-mail: address@mailservice.com (TH SarabunPSK 12pt. normal)

Received: xx-xx-xx

Accepted: xx-xx-xx

Published: xx-xx-xx

บทคัดย่อ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหาบทคัดย่อในกรณีเป็นบทความภาษาไทยต้องมีบทคัดย่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ยกเว้นบทความหนังสือ บทคัดย่อควรมีย่อหน้าเดียว ไม่ควรเกิน 250 คำ บทคัดย่อควรกล่าวถึงวัตถุประสงค์หลักของบทความ ผลลัพธ์หรือ สรุปผลที่ได้จากการทำวิจัย คำสำคัญที่เป็นภาษาไทยไม่ต้องมีเครื่องหมายจุลภาค (,) ระหว่างคำ

(TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

คำสำคัญ: คำสำคัญ1 คำสำคัญ2 คำสำคัญ3 คำสำคัญ4 คำสำคัญ5 (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ)

ABSTRACT (TH SarabunPSK 16pt. bold)

For a Thai article, an abstract in English must accompany the Thai version. The abstract should contain a single paragraph and its length should not exceed 250 words. It should be prepared in concise statement of objectives and summary of important results.

Keywords: keyword1, keyword2, keyword3, keyword4, keyword5 (TH SarabunPSK 16pt. normal)

บทนำ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....

.....

วิธีการ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....

.....

ผลการทดลองและวิจารณ์ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....

.....

ภาพที่ 1 ชื่อภาพ....(ก)..... (ข)..... (ค)..... (ง).....

ตารางที่ 1 ชื่อตาราง

เวลาที่ใช้ (นาทื)	ความดัน (mbar)				ความดันเฉลี่ย (mbar)
	วันที่ 1	วันที่ 2	วันที่ 3	วันที่ 4	
90	0.000061	0.000053	0.000037	0.000048	0.000050
95	0.000055	0.000053	0.000038	0.000044	0.000048
100	0.000055	0.000052	0.000037	0.000048	0.000048

หมายเหตุ : (TH SarabunPSK ขนาด 12pt. ตัวปกติ)

สรุป (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....
.....
.....

กิตติกรรมประกาศ (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....
.....
.....

REFERENCES (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวหนา)

เนื้อหา (TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....
.....
.....

รูปแบบบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารราชภัฏพระนครวิชาการ (ภาษาอังกฤษ)

ENGLISH TITLE (TH SarabunPSK 16pt. bold)

Author ^{1*}, Author ² (TH SarabunPSK 14pt. normal)

¹Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

² Affiliation (TH SarabunPSK 12pt. normal)

*E-mail: address@mailservice.com (TH SarabunPSK 12pt. normal)

Received: xx-xx-xx

Accepted: xx-xx-xx

Published: xx-xx-xx

ABSTRACT (TH SarabunPSK 16pt. bold)

For a Thai article, an abstract in English must accompany the Thai version. The abstract should contain a single paragraph and its length should not exceed 250 words. It should be prepared in concise statement of objectives and summary of important results.

Keywords: keyword1, keyword2, keyword3, keyword4, keyword5 (TH SarabunPSK 16pt. normal)

Introduction (TH SarabunPSK 16pt. bold)

(TH SarabunPSK 16pt. normal).....

.....

Methods (TH SarabunPSK 16pt. bold)

(TH SarabunPSK 16pt. normal).....

.....

Results and Discussions (TH SarabunPSK 16pt. bold)

(TH SarabunPSK 16pt. normal).....

.....

.....

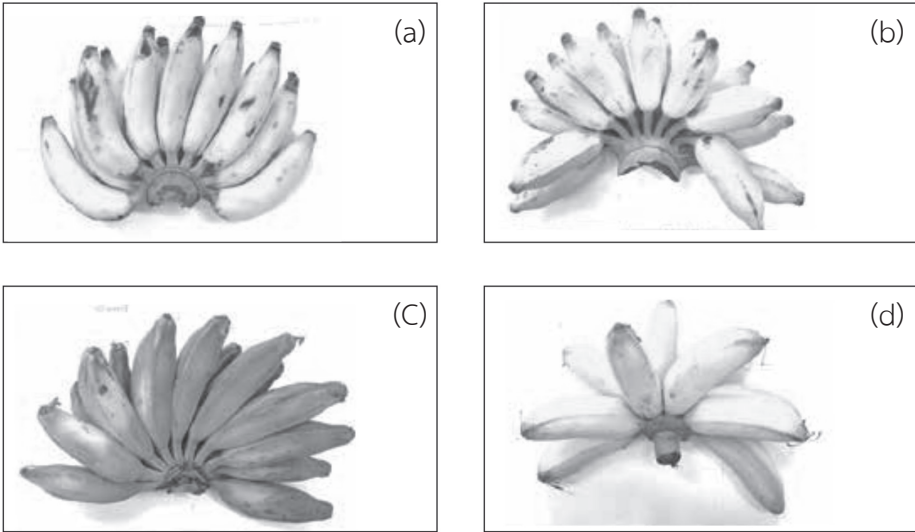

Figure 1(a)..... (b)..... (c)..... (d).....

Table 1

Time (minuts)	Pressure (mbar)				Avg. Pressure (mbar)
	Day 1	Day 2	Day 3	Day 4	
90	0.000061	0.000053	0.000037	0.000048	0.000050
95	0.000055	0.000053	0.000038	0.000044	0.000048
100	0.000055	0.000052	0.000037	0.000048	0.000048

Note: (TH SarabunPSK 12pt. normal)

Conclusions (TH SarabunPSK 16pt. bold)

(TH SarabunPSK 16pt. normal).....

.....
.....**Acknowledgement (TH SarabunPSK 16pt. bold) (optional)**

(TH SarabunPSK 16pt. normal).....

.....
.....**References (TH SarabunPSK 16pt. bold)**

(TH SarabunPSK ขนาด 16pt. ตัวปกติ).....

.....
.....

จริยธรรมในการตีพิมพ์ Publication Ethics

วารสารราชภัฏพระนครวิชาการมีมาตรฐานทางจริยธรรมในการตีพิมพ์บทความ ดังนี้

➤ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่ พิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาบทความกับวัตถุประสงค์และขอบเขตของวารสาร
2. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพและพิจารณาความถูกต้องของบทความร่วมกับกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์
3. บรรณาธิการต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้แต่ง ผู้ประเมินบทความ และบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง
4. บรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด
5. บรรณาธิการต้องรักษาความลับของผู้นิพนธ์
6. บรรณาธิการมีหน้าที่รักษามาตรฐานของวารสาร รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพอยู่เสมอ

➤ จริยธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตระหนักถึงความเชี่ยวชาญตามศาสตร์ของตนเองในการรับประเมินบทความ
2. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผู้นิพนธ์
3. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องตรวจสอบความซ้ำซ้อนของบทความกับงานตีพิมพ์อื่น ๆ
4. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องประเมินและให้ข้อเสนอแนะตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการโดยปราศจากอคติ
5. ผู้ทรงคุณวุฒิควรตรงต่อเวลาในการส่งผลการประเมินบทความ
6. ผู้ทรงคุณวุฒิควรรักษาความลับของผู้แต่งบทความ

➤ จริยธรรมของผู้นิพนธ์บทความ

1. บทความที่ส่งจะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยมีการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และต้องไม่คัดลอกผลงานผู้อื่นโดยขาดการอ้างอิง
2. หากบทความมีการทดลองเกี่ยวกับมนุษย์หรือสัตว์ ผู้แต่งต้องปฏิบัติตามหลักจริยธรรมในการวิจัยและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้แต่งควรระบุแหล่งทุนที่สนับสนุนการวิจัย
4. ผู้แต่งควรเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
5. ผู้แต่งจะต้องไม่นำส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหาในบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ยังแหล่งอื่น ๆ
6. ชื่อผู้แต่งที่ปรากฏในบทความต้องเป็นผู้ที่มีส่วนในผลงานวิชาการนี้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

เลขที่ 9 ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน
จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10220

02-544-8456